THE TRUSTEES OF THE PUBLIC LIBRARY
OMNIVM LVX CIVIVM
MDCCCLII MDCCC LXXVIII
OF THE CITY OF BOSTON
1852-1878

PURCHASED
FROM THE INCOME
OF THE FUND GIVEN TO
THE PUBLIC LIBRARY OF
THE CITY OF BOSTON BY
JOSIAH HENRY BENTON
1843-1917

E. L. DOTY, DEL. 1939 A. J. DOWNEY, SCULP.T

CHARLES H. SLESSOR.

5.5.0

Aesop's Fables
Reggio Emilia : 1497

Inc. A104

4 other copies in America

Proct. 106 - f. s. p. 194

ESOPI FABULÆ, *Græce et Latine*, interprete Rynucio Thettalo, studio Boni Accursii Pisani, 4to, *vellum*, *Regii impressum*, 1497, 2

EXTREMELY RARE, and so described by all bibliographers. A similar copy priced by Mr. Thorpe at £4. 4s, and one sold at Hibbert's sale for £3. 15s.

~~X Q.497.Ac85~~
Q. 406. 19

Bonus Accursius Pisanus doctissimo ac sapientissimo ducali Quæstori Iohanni francisco Turriano salutem plurimam dicit.

i N superiore codice. ut nosti· imprimi curauimus Aesopi fabulas græcis & liettris & uerbis·subdidi musq; earum interp̄tationē secūdum Rynuciū Thettalum uirum mea sententia & doctum & disertum/Nunc uero quo maior liberis tuis ac facilior aditus sit ad utrāq; līguam & græcam & latinam· quasdā electiores fabulas quæ in cōmuni sunt nostrorum hominum usu·ita singulatim in eisdē paginis informari curauimus·ut in eodem latere habeatur ex dextera parte græcus ex sinistra autē latinus sermo. hoc enim pacto uerbū quasi uerbo respōdebit sine lōga inquisitione. Nihil enī p̄tereūdū existimaui ·quod tibi gratum fore sim arbitratus. nec præteribo ūquā aliquid·quod aut ad tuam dignitatē aut ad tuorū utilitatem cōducturum putem. Vale.

Περὶ Ἀλώπεκος καὶ	De uulpe &
Τράγου.	Hirco
Ἀλώπηξ καὶ	u Vlpes &
α τράγος διψῶντες	hircus sitientes
εἰς φρέαρ	inputeum̃
κατέβησαν	descenderunt.
μετὰ δὲ τὸ πιεῖν, τοῦ	post autem potum
τράγου σκεπτομένου	hirco cõsyderante
τὴν ἄνοδον, ἡ ἀλώπηξ	ascensum uulpes
θάρσει ἔφη, χρήσιμόν τι	cõfide·inquit.utile qd
καὶ εἰς τὴν τῶν	& in
ἀμφοτέρων σωτηρίαν	amborum salutem
ἐπινενόηκα. εἰ γὰρ	excogitatui. si enim
ὄρθιος σταθεὶς, καὶ τοὺς	tectus stans &
ἐμπροσθίους τῶν	anteriores
ποδῶν τῷ τείχῳ	pedum parieti
προσερείσεις καὶ τὰ	firmabis· &
κέρατα ὁμοίως εἰς	cornua similiter in
τοὔμπροσθεν κλινεῖς,	anteriorem partẽ iclinabis
ἀναδραμοῦσα διὰ τῶν	accurrens per
σῶν αὐτὴ νώτων καὶ	tua ipsa tergora &
κεράτων, καὶ ἔξω τοῦ	cornua. & extra

φρέατος ἐκεῖθεν	puteum illinc
ἀναπηδήσασα καὶ σὲ μετὰ	ſaliens & te poſt
τοῦτο ἀνασπάσω	hoc euellam
ἐντεῦθεν τοῦ τράγου	hinc. hirco
πρὸς τοῦτο ἑτοίμως	ad hoc prompte
ὑπηρετησαμένου	ſubminiſtrante
ἐκείνη τοῦ φρέατος	illa a puteo
οὕτως ἐκπηδήσασα	ſic exiliens
ἐσκίρτα περὶ τὸ	laſciuiebat circa
στόμιον ἡδομένη. ὁ δὲ	os læta at
τράγος αὐτὴν ἐμέμφετο	hircus ipſam accuſabat
ὡς παραβαίνουσαν	tanquam tranſgredientem
τὰς συνθήκας. ἡ δὲ	pacta. hæc autem
ἀλλ' εἰ τοσαύτας εἶπε	ſed ſi tot. inquit.
φρένας ἐκέκτησο	mentes poſſediſſes.
ὅσας ἐν τῷ πώγωνί σου	quot in barba tua
τρίχας, οὐ πρότερον	pilos. non prius
ἂν κατέβης, πρὶν ἢ	utiqꝫ deſcendiſſes. antequã
τὴν ἄνοδον σκέψασθαι	egreſſum cõſyderaſſes.

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat. quod
οὕτω καὶ τὸν φρόνιμον	ſic & prudentem
ἄνδρα δεῖ. πρότερον	uirum oportet prius
τὰ τέλη σκοπεῖν τῶν	fines conſyderare
πραγμάτων. εἶθ' οὕτως	rerum. deinde ſic

αὐτοῖς ἐγχειρεῖν.	ipsas aggredi.
Περὶ ἀλώπεκος καὶ	De Vulpe &
λέοντος.	leone.
Ἀλώπηξ μήπω	u Vlpes nondum
ἀ θεασαμένη	conspicata
λέοντα ἐπειδὴ	leonem post quam
κατά τινα τύχην αὐτῷ	per aliquam fortunam ei
συνήντησε, τὸ μὲν	obuiauit. quidem
πρῶτον οὕτως	primum sic
ἐφοβήθη ὡς μικροῦ	timuit. quod quasi
καὶ ἀποθανεῖν. ἔπειτα	& mortua est. deinde
τὸ δεύτερον θεασαμένη,	secundo intuita
ἐφοβήθη μὲν, οὐ μὴν	timuit quidem. non tamen
ὡς τὸ πρότερον.	ut prius.
ἐκ τρίτου δὲ αὐτὸν	Tercio autem ipsum
θεασαμένη οὕτως	conspicata adeo
αὐτοῦ κατεθάρσησεν,	ipsum contra ausa est,
ὡς καὶ προσελθοῦσα	ut & accedens
διαλεχθῆναι.	colloqueretur.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι ἡ	Fabula declarat. quod
συνήθεια καὶ τὰ	consuetudo &
φοβερὰ τῶν πραγμάτων	terribilia rerum
εὐπρόσιτα ποιεῖ.	accessibilia facit.

Περὶ ἀηδόνος, καὶ ἱέρακος.	De Philomela & Accipitre.
Ηδὼν ἐπὶ δένδρου	p hilomela sup arborem
ἀ καθεζομένη κατὰ	sedens secundum
τὸ ἔθος ἦδεν ἱέραξ	morem canebat. accipiter
δὲ θεασάμενος, καὶ	autem intuitus &
τροφῆς ἀπορῶν,	cibi indigens
συνείληφεν ἐπιπτὰς	conpræhendit ad uolans.
ἡ δ' ἀναιρεῖσθαι	hæc autem occidi
μέλλουσα ἐδεῖτο τοῦ	futura rogabat
ἱέρακος μὴ βρωθῆναι.	accipitrem non deuorari.
μὴ δὲ γὰρ ἱκανὴν εἶναι	neque sufficientem esse
ἱέρακος γαστέρα	accipitris uentrem
πληροῦν. δεῖν δὲ	implere. oportere autem
αὐτὸν τροφῆς	ipsum cibi
προσδεόμενον ἐπὶ τὰ	indigentem ad
μείζω τῶν ὀρνέον	maiores auium
τραπέσθαι. καὶ ὁ	conuerti &
ἱέραξ ὑπολαβὼν,	accipiter suscipiens
εἶπεν. ἀλλ' ἔγωγε	inquit. sed ego
ἄφρον ἂν εἴην, εἰ τὴν	demens sim. si
ἐν χερσὶν ἑτοίμην	in manibus paratum
τροφὴν ἀφεὶς. τὰ	cibum dimittens
μήπω φαινόμενος,	nondum apparentia
διώκοιμι.	insectarer.

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι καὶ	Fabula declarāt. quod et
τῶν ἀνθρώπων οὕτως	hominum ſic
ἀλόγιστοί εἰσιν. οἱ	irrationabiles ſunt. qui
δι᾽ ἐλπίδα πλειόνων	propter ſpem plurium
ἀδήλων τὰ	incertorum exiſtentia
ἐν χερσὶ προΐεμενοι.	in manibus p̄termittunt.
Περὶ αἰλούρου καὶ	De Fele &
ἀλεκτρυόνος.	gallo.
Αἴλουρος συλλαβὼν	Feles cōpræhendens
ἀλεκτρυόνα,	gallum
μετ᾽ εὐλόγου τοῦτον	cum rationabili hunc
αἰτίας ἠβουλήθη	cauſa uoluit
καταφαγεῖν. καὶ δὴ	deuorare. & iam
κατηγόρει αὐτοῦ, ὡς	accuſabat ipſum. quod
ὀχληρὸς εἴη τοῖς	turbulentus eſſet
ἀνθρώποις. νύκτωρ	hominibus noctu
κεκραγὼς καὶ μὴ	clamans et non
συγχωρῶν ὕπνου	dimittens ſomnum
τυγχάνειν. τοῦ	aſſequi. illo
δὲ ἀπολογουμένου ὡς	autem reſpondente quod
ἐπὶ τῆς ἐκείνων ὠφελείᾳ	in illorum utilitatem
τοῦτο ποιεῖν ὡς ἐπὶ τὰ	hoc faceret. ut ad
συνήθη τῶν ἔργων	conſueta operum
ἐγείρεσθαι πάλιν ὁ	excitarentur. rurſus
αἴλουρος αἰτίαν	feles cauſam

ἐπέφερεν ὡς ἀσεβὴς	inferebat. quod impius
εἴη περὶ τὴν φύσιν μητρὶ	sit erga naturam matri
καὶ ἀδελφαῖς	& sororibus
συμμιγνύμενος.	commixtus.
τοῦ δὲ καὶ τοῦτο πρὸς	illo autem & hoc ad
ὠφέλειαν τῶν	utilitatem
δεσποτῶν πράττειν	dominorum facere
φήσαντος. πολλῶν.	dicente. multis
αὐτοῖς ἐντεῦθεν ὠῶν	ipsis hinc ouis
τικτομένων. ὁ αἴλουρος	nascentibus. feles
εἶπεν. ἀλλ' εἰ σύγε	inquit. sed si tu
πολλῶν εὐπορεῖς	multis abundas
εὐπροσώπων	rationabilibus
ἀπολογιῶν ἐγὼ	responsionibus. ego
μέντοι ἄτροφος οὐ	tamen incibatus non
μενῶ. τοῦτον	manebo. hunc
κατεθοινίσατο.	deuorauit.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat. quod
πονηρὰ φύσις	maligna natura
πλημμελεῖν αἱρουμένη	delinquere eligens
εἰ μὴ μετ' εὐλόγου	si non cum rationabili
δυνηθείη προσχήματος,	poterit prætextu.
ἀπαρακαλύπτως	aperte
γοῦν πονηρεύεται.	utique malignatur.

Περὶ ἀλεκτρυόνων καὶ	De gallis &
πέρδικος.	perdice.
Ἀλεκτρυόνας τισ	g allos quidam
ἀ ἔχων ἐπὶ τῆς οἰκίας	habens in domo
πριάμενος καὶ	emens &
πέρδικα, σὺν ἐκείνοις	perdicem cum illis
ἀφῆκε νέμεσθαι. τῶν δὲ	dimisit pasci. illis autem
τυπτόντων αὐτῶν καὶ	uerberantibus ipsa &
ἀπελαυνόντων, αὐτὸς	expellentibus ipsa
ἠθύμει σφόδρα.	tristabatur ualde
νομίζων ὡσ ἀλλόφυλοσ	putans tãquam alienigena
ταῦτα πάσχειν, πρὸς	hæc pati a
τῶν ἀλεκτρυόνων.	gallis
ὡσ δὲ μετὰ μικρὸν	ut autem post paulum
κἀκείνουσ ἑώρακε	& illos uidit
μαχομένουσ καὶ	pugnantes &
ἀλλήλουσ κόπτοντασ,	inuicem cædentes
τῆς λύπησ ἀπολυθεὶσ,	tristicia liberatus
εἶπεν. ἀλλ᾽ ἔγωγε ἀπὸ	dixit. sed ego de
τοῦ νῦν οὐ λυπηθήσομαι	cætero non tristabor
ὁρῶν καὶ αὐτοὺσ	uidens & ipsos
μαχομένουσ ἀλλήλουσ	pugnantes inuicem.
Ὁ μῦθοσ δηλοῖ. ὅτι οἱ	Fabula declarat quod
φρόνιμοι, ῥᾳδίωσ	sapientes facile

φέρουσι τὰς παρὰ τῶν	ferunt ab
ἀλλοτρίων ὕβρεις,	alienis iniurias.
ὅταν αὐτοὺς ἴδωσι,	q̄n ipsos uiderint
μὴ δὲ τῶν οἰκείων	neque a domesticis.
ἀπεχομένοις.	abstinentes.
Περὶ ἀλώπεκος καὶ	**De Vulpe &**
κεφαλῆς.	**capite.**
Ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν	VLpes in domum
εἰσελθοῦσα	ingrediens
ὑποκριτοῦ	histrionis
καὶ ἕκαστα τῶν αὐτοῦ	& singula ipsius
σκευῶν διερευνωμένη,	uasorum inquirens
εὗρε καὶ κεφαλὴν	inuenit & caput
μορμολυκίου εὐφυῶς	laruæ egregie
κατεσκευασμένην. ἣν	fabricatum. quod
καὶ ἀναλαβοῦσα ταῖς	& suscipiens
χερσὶν ἔφη, ὦ οἵα	manibus inquit. o quale
κεφαλὴ ἐγκέφαλον	caput cerebrum
οὐκ ἔχει.	non habet.
Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας	Fabula ad uiros
μεγαλοπρεπεῖς μὲν τῷ	magnificos quidem
σώματι, κατὰ ψυχὴν	corpore secundum animã
δὲ ἀλλοκότοις.	autem monstruosos.

Περὶ ἀνθρακέως καὶ κναφέως.	De Carbonario & Fullone.
Νθρακεὺς ἐπί τινος	c arbonarius in quadam
α οἰκῶν οἰκίας,	habitans domo
ἠξίου καὶ κναφέα	rogabat & fullonem
παραγενόμενον αὐτῷ	accedentem ipsi
συνοικῆσαι. ὁ δὲ	cohabitare. at
κναφεὺς ὑπολαβὼν	fullo suscipiens
ἔφη. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔγωγε	inquit. sed non ego
τοῦτο πρᾶξαι δυναίμην	hoc facere possem.
δέδια γὰρ μήπως	timeo enim. ne
ἅπερ ἐγὼ λευκαίνω	quæ ego dealbo
αὐτὸς ἀσβόλης πληροῖς	ipse fuliginis impleas.

Ὁ μῦθος δηλοῖ· ὅτι	Fabula declarat. quod
πᾶν τὸ ἀνόμοιον	omne dissimile
ἀκοινώνητον.	incommunicabile.

Περὶ κακοπράγμονος καὶ ἀπόλλωνος.	De Maligno & Apolline.
Νὴρ κακοπράγμων	Ir malignus
α εἰς τὸν ἐν δελφοῖς	u ad in delphis
ἧκεν ἀπόλλωνα.	iuit Apollinem
πειρᾶσαι τοῦτον	temptare hunc
βουλόμενος. καὶ δὴ	uolens. & iam

στρούθιον λαβὼν ἐν τῇ	paſſerculum capiens in
χειρὶ, καὶ τοῦτο τῇ	manu & hunc
ἐσθῆτι σκεπάσας,	ueſte operiens
ἔστη τε τοῦ τρίποδος	ſtetitque tripodem
ἔγγιστα, καὶ ἤρετο τὸν	proxime. & interrogauit
θεὸν λέγων. ὦ	deum dicens o
ἄπολλον.	Apollo.
ὃ μετὰ χεῖρα φέρω,	quod in manu fero.
πότερον ἔμπνουν ἐστιν,	utrum uiuum eſt
ἢ ἄπνουν. βουλόμενος	uel mortuum. uolens
ὡς εἰ μὲν ἄπνουν εἴποι,	qđ ſi qđ mortuum dixerit.
ζῶν ἐπιδεῖξαι τὸ	uiuum demonſtrare
στρούθιον εἰ δὲ ἔμπνουν	paſſerculum. ſi aūt uiuum
εὐθὺς ἀποπνίξας	ſtatim ſuffocans
νεκρὸν ἐκεῖνο	mortuum illum
προενεγκεῖν. ὁ δέ γε	efferre. at
θεὸς τὴν κακότεχνον	deus malignam
αὐτοῦ γνοὺς ἐπίνοιαν,	ipſius noſcens opinionem
εἶπεν. ὁπότερον ὦ	dixit. utrum o
οὗτος βούλει ποιῆσαι,	ipſe uis facere.
ποίησον. παρὰ σοὶ	fac. in te
κεῖται γὰρ τοῦτο	eſt enim hoc
πρᾶξαι. ἤτοι ζῆν ὃ	facere. ſiue uiuum quod
κατέχεις, ἢ νεκρὸν	tenes uel mortuum
ἀποδεῖξαι.	oſtendere.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ	Fabula declarat, quod
θεῖον ἀπαραλόγιστον	numen indeceptibile
καὶ ἀλάθητον.	& inlatibile.

Περὶ ἁλιέων καὶ	De Piſcatoribus &
θύννου.	Thunno.
Ἁλιεῖς ἐξελθόντες	Piſcatores exeuntes
ἐπ' ἄγραν, ἐπειδὴ	ad uenatōnē poſtquam
πολὺν χρόνον	multum tempus
ταλαιπωρήσαντες	defatigāti
οὐδὲν εἷλον, σφόδρα τε	nihil ceperunt. ualde utique
ἠθύμουν καὶ	triſtabantur, &
ἀναχωρῆσαι	diſcedere
παρεσκευάζοντο.	parabantur.
ἐξαίφνης δὲ θύννος	ſtatim autem thunnus
ὑπό τινος τῶν μεγίστων	a quodam maximorum
διωκόμενος ἰχθύων,	inſecutus piſcium
εἰς τὸ πλοῖον αὐτῶν	in nauigium ipſorum
εἰσήλατο. οἱ δὲ τοῦτον	inſiliit. hi autem hunc
λαβόντες μεθ' ἡδονῆς	capientes cum uoluptate
ἀνεχώρησαν.	diſceſſerunt.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι	Fabula declarat, quod
πολλάκις ἃ μὴ τέχνη	ſæpe quæ non ars
παρέσχε, ταῦτα τύχη	præbuit, hæc fortuna

ἐδωρήσατο.	donauit.
Περὶ δύο βατράχων.	
	De duabus Ranis.
β Ἄτραχοι δύο ἐν	r anæ duæ in
λίμνῃ ἐνέμοντο.	ſtagno paſcebantur.
θέρους δὲ ξηρανθείσης	æſtate autem ſiccato
τῆς λίμνης, ἐκείνην	ſtagno illud
καταλιπόντες,	relinquentes
ἐπεζήτουν ἑτέραν.	quærebant aliud.
καὶ δὴ βαθεῖ	& iam profundum
περιέτυχον φρέατι.	inuenerunt puteum.
ὅπερ ἰδὼν ἅτερος,	quem uidens altera
θατέρῳ φησί	alteri dixit.
συγκατέλθωμεν ὦ	condeſcendamus o
οὗτος, εἰς τόδε τὸ	ipſa in hunc
φρέαρ. ὁ δὲ	puteum. hæc autem
ὑπολαβὼν εἶπεν.	ſuſcipiens dixit.
ἂν οὖν καὶ τὸ ἐνθάδε	ſi igitur & hic
ὕδωρ ξηρανθῇ, πῶς	aqua aruerit· quando
ἀναβησόμεθα.	aſcendemus.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat. quod
οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως	non oportet icõſyderate
προσιέναι τοῖς	adire
πράγμασιν.	res.

Περὶ γέροντος καὶ θανάτου. | De Sene & Morte.

Γέρων ποτὲ ξύλα | Senex olim ligna
τεμὼν ἐξ ὄρους | incidens ex monte
καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων | & super humeros
ἀράμενος, ἐπειδὴ | attollens postquam
πολλὴν ὁδὸν | multam uiam
ἀποκεκμηκὼς (ἀπηχθισμένος) | defatigatus
ἐβάδιζεν, ἀπειρηκὼς | deambulauit· desperatus
ἀπέθετό τε τὰ ξύλα | deposuit ligna·
καὶ τὸν θάνατον ἐλθεῖν | & mortem uenire
ἐπεκαλεῖτο. τοῦ δὲ | inuocabat·at
θανάτου εὐθὺς | morte statim
ἐπιστάντος, καὶ τὴν | instante &
αἰτίαν πυνθανομένου | causam interrogante
δι' ἣν αὐτὸν καλοίη, | propter quam ipsã uocaret·
ἔφη· ἵνα τὸν φόρτον | inquit. ut onus
ἄρας, ἐπιθῇς μοι. | attollens iponas mihi.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι | Fabula declarat ·quod
πᾶς ἄνθρωπος | omnis homo
φιλόζωος ὤν, κἂν | amator uitæ existens et si
μυρίοις κινδύνοις | mille pericula
ὑποστῇ. τὸν θάνατον | subeat·mortem
ὅλως οὐ παραδέχεται | omnino non admittit.

Περὶ χήρας καὶ ὄρνιθος.

Γυνή τις χήρα ὄρνιν εἶχε. καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὠὸν αὐτῇ τίκτουσαν. νομίσασα δὲ ὡς εἰ πλείους τῇ ὄρνιθι κριθὰς παραβάλοι δὶς τέξεται τῆς ἡμέρας. τοῦτο πεποίηκεν. ἡ δ' ὄρνις πιμελὴς γενομένη οὐδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο.

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι διὰ πλεονεξίαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμοῦντες καὶ τὰ παρόντα ἀποβάλλουσιν.

De Vidua et Gallina.

Mulier q̃dam uidua gallinam habebat per quanlibet diem ouum ipsi parientem. putans autem quod si plura gallinæ ordea obiiceret. bis pareret in die. hoc fecit. at gallina pinguis facta neq; semel in die parere poterat.

Fabula declarat. quod propter auariciam plura desyderantes & præsentia amittunt.

Περὶ δηχθέντος ὑπὸ κυνός.	De morso a Cane.
δ ηχθείς τις ὑπὸ κυνὸς τὸν	m orsus quidam a Cane
ἰασόμενον περιῄει	medicaturum circuibat
ζητῶν. ἐντυχὼν δέ τις	q̃rens. obuians aũt quidam
αὐτῷ καὶ γνοὺς ὃ ζητεῖ,	ipsi & noscens quod q̃rit.
ὦ οὗτος εἶπεν. εἰ	o ipse inquit. si
σώζεσθαι βούλει λαβὼν	saluari uis capiens
ἄρτον, καὶ τούτῳ καὶ	panem & hoc &
τὸ αἷμα τῆς πληγῆς	sanguinem plagæ
ἐκμάξας, τῷ	abstergens
δακόντι κυνὶ φαγεῖν	mordenti cani comedere
ἐπίδος. κἀκεῖνος	da. & ille
γελάσας ἔφη. ἀλλ' εἰ	ridens inquit. sed si
τοῦτο ποιήσω, δεῖ με	hoc faciam. oportet me
ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ	ab omnibus in
πόλει κυνῶν δηχθῆναι.	ciuitate canibus morderi

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat. quod
καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ	& hominum
πονηροὶ εὐεργετούμενοι	praui beneficio affecti
μᾶλλον ἀδικεῖν	magis iniuriari
παροξύνονται.	incitantur.

Περὶ δύο νεανίσκων,	de duobus adolescentibus
καὶ μαγείρου.	& Coquo.
Δ ύο νεανίσκοι,	d Vo adolescetuli
μαγείρῳ	coquo
παρεκάθηντο. καὶ δὴ	assidebant. & iam
τοῦ μαγείρου περί τι	coquo circa aliquid
τῶν οἰκείων ἔργων	domesticorum operum
ἀσχολουμένου. ἅτερος	occupato alter
τούτων μέρος τι τῶν	horum partem quãdam
κρεῶν ἀφελόμενος.	carnium auferens
εἰς τὸν θατέρου καθῆκε	in alterius imposuit
κόλπον. ἐπιστραφέντος	sinum. reuerso
οὖν μαγείρου. καὶ τὸ	igitur coquo &
κρέας ἐπιζητοῦντος. ὁ	carnem quærente
μὲν εἰληφὼς, ὤμνυε	qdem qui accipit iurabat
μὴ ἔχειν. ὁ δὲ ἔχων,	non habere. at habens
μὴ εἰληφέναι. ὁ δὲ	non accepisse. at
μάγειρος αἰσθόμενος	coquus sentiens
τὴν κακουργίαν	malignitatem
αὐτῶν, εἶπεν. ἀλλὰ	ipsorum inquit. sed
κἂν ἐμὲ λάθητε,	& si me latuistis
τόν γε ἐπιορκούμενον	peieratum
θεὸν οὐκ ἂν λήσεσθαι.	deum minime latebitis.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat. quod

κἂν ἀνθρώποις	& ſi homines
ἐπιορκοῦντες	peierantes
λάθωμεν, ἀλλὰ τόνγε	latuerimus tamen
θεὸν οὐ λήσομεν.	deum non latebimus.
Περὶ δύο ἐχθρῶν	De duobus inimicis
συμπλεόντων.	ſimul nauigantibus.
Δύο τινὲς ἀλλήλοις	Duo qdam inuicem
ἐχθραίνοντες, ἐπὶ	inimicantes in
τῆς αὐτῆς νεὼς	eadem naui
ἔπλεων. ὧν ἅτερος	nauigabant. quorum alter
μὲν ἐπὶ τῆς πρύμνης	quidem in puppi
ἅτερος δὲ ἐπὶ τῆς	alter autem in
πρώρας ἐκάθητο.	prora ſedebat.
χειμῶνος δὲ	tempeſtate autem
ἐπιγενομένου, καὶ	facta &
τῆς νεὼς μελλούσης	naui futura
ἤδη καταποντίζεσθαι,	iam ſubmergi
ὁ ἐπὶ τῆς πρύμνης	exiſtens in puppi
τὸν κυβερνήτην ἤρετο.	gubernatorem rogauit
πότερον τῶν μερῶν τοῦ	utra partium
πλοίου πρότερον	nauigii prius
μέλλει	debet
καταβαπτίζεσθαι.	ſubmergi.
τοῦ δὲ τὴν πρῶραν	illo autem proram

εἰπόντος, ἀλλὰ ἐμοί γε	dicente, sed mihi
οὐκ ἔστι λυπηρὸν εἶπεν	non est triste· inquit·
ὁ θάνατος, εἴγε ὁρᾶν	mors· si uidere
μέλλω πρὸ ἐμοῦ τὸν	debeo ante me
ἐχθρὸν ἀποθνήσκοντα.	inimicum morientem.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι	Fabula declarat, quod
πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων	multi hominum
οὐδὲ τῆς αὐτῶν βλάβης	neq; ipsorum nocumētum
φροντίζουσιν, εἰ τοὺς	curant· si
ἐχθροὺς μόνον ἴδοιεν,	inimicos solum uiderint
πρὸ αὐτῶν	ante se
κακουμένους	uexatos.
Περὶ κάστορος.	De Castore.
Κάστωρ ζῶόν ἐστι	C Astor animal est
τετράπουν. ἐν	quadrupes in
λίμναις τὰ πολλὰ	stagnis ut plurimum
διαιτώμενον. οὗ τὰ	conuersans. cuius
αἰδοῖα φασὶν ἰατροῖς	pudenda· aiunt· medicis
χρήσιμα εἶναι. οὗτος	utilia esse. hic
οὖν ἐπειδὰν ὑπ'	igitur posteaquam ab
ἀνθρώπων	hominibus
διωκόμενος	insecutus
καταλαμβάνηται,	comprædenditur

γινώσκων οὗ χάριν	cognoscens cuius gratia
διώκεται ἀποτεμὼν	quæritur incidens
τὰ ἑαυτοῦ αἰδοῖα	sui ipsius pudenda
ῥίπτει πρὸς τοὺς	proiicit ad
διώκοντας. καὶ οὕτω	insequentes. & sic
σωτηρίας τυγχάνει.	salutem consequitur.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat· quod
οὕτω καὶ τῶν	sic &
ἀνθρώπων οἱ	hominum
φρόνιμοι ὑπὲρ τῆς	sapientes pro
ἑαυτῶν σωτηρίας	sua salute
οὐδένα λόγον τῶν	nullam rationem
χρησίμων ποιοῦνται.	utiliam faciunt.
Περὶ τοῦ κυνὸς καὶ	De Cane &
μαγείρου.	coquo.
κ ύων πηδήσας εἰς	c Anis saliens in
μαγειρεῖον, καὶ τοῦ	coquinam· &
μαγείρου	coquo
ἀσχολουμένου	occupato
καρδίαν ἁρπάσας	cor rapiens
ἔφυγεν. ὁ δὲ μάγειρος	aufugit·at coquus
ἐπιστραφὺς ὡς εἶδεν	conuersus postq̃ uidit
αὐτὸν φεύγοντα εἶπεν.	ipsum fugientem·dixit

ὦ οὗτος. ἴσθι ὡς	o tu scias quod
ὅπου περ ἂν ἦς,	ubicunque fueris.
φυλάξομαί σε. οὐ γὰρ	obseruabo te. non. enim
ἀπ' ἐμοῦ καρδίαν	a me cor
εἰλήφας. ἀλλ' ἐμοὶ	cepisti. sed mihi
καρδίαν δέδωκας.	cor dedisti.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ	Fabula declarat. quod
παθήματα τοῖς	passiones
ἀνθρώποις,	hominibus
μαθήματα γίνονται	disciplinæ fiunt.
Περὶ λέοντος καὶ	De Leone &
βατράχου.	Rana.
Λέων ἀκούσας ποτὲ	Leo audiens olim
βατράχου μέγα	ranam ualde
βοῶντος ἀπεστράφη	clamantem conuersus est
πρὸς τὴν φωνὴν,	ad uocem
οἰόμενος, μέγα τι	putans magnum quoddam
ζῶον εἶναι. προσμείνας	animal esse. expectans
δὲ μικρὸν. ὡς εἶδεν	aūt paululum postquā uidit
αὐτὸν προεξελθόντα	ipsam exeuntem
τῆς λίμνης,	a stagno
προσελθὼν, αὐτὸν	accedens ipsam
κατεπάτησεν.	conculcauit.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι	Fabula declarat. quod
οὐ δεῖ πρὸ τῆς ὄψεως,	non oportet ante aspectum
ὑπ' ἀκοῆς μόνης	ab auditu solo
ταράττεσθαι.	perturbari.
Περὶ μάντεως.	De Vate.
μ άντις ἐπ' ἀγορᾶς	u ates in foro
καθήμενος	sedens
διελέγετο. ἐπιστάντος	disputabat. instante
δέ τινος καὶ	autem quodam &
ἀπαγγείλαντος ὡς αἱ	nunciante quod
τῆς οἰκίας αὐτοῦ	domus ipsius
θυρίδες πᾶσαι	fenestræ omnes
ἀναπεπταμέναι τε	apertæq;
εἶεν, καὶ πάντα τὰ	sint. & omnia quæ erant
ἔνδον ἀφῃρημένα,	intus ablata.
ἀνεπήδησέ τε	prosiliitq;
στενάξας, καὶ	suspirans. &
δρομαῖος ᾔει.	cursiuus ibat.
τρέχοντα δέ τις	currentem autem quidam
αὐτὸν θεασάμενος,	ipsum conspicatus
ὦ οὗτος εἶπεν, ὁ τὰ	ortu inquit
ἀλλότρια πράγματα	alienas res
προειδέναι	præscire
ἐπαγγελλόμενος, τὰ	promittens

σαυτοῦ οὐ	tuás non
προεμαντεύου.	præuaticinabaris.
Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς	Fabula ad
τὸν μὲν ἑαυτῶν βίον	quidem suam uitam
φαύλως διοικοῦντας.	male gubernantes
τῶν δὲ μηδὲν αὐτοῖς	nihil autem ad ipsos
προσηκόντων,	pertinentia
προνοεῖσθαι	prouidere
πειρωμένους.	temptantes.

Περὶ μύρμηκος καὶ	De Formica &
περιστερᾶς.	Columba.
ύρμηξ διψήσας,	f Ormica sitiens
μ καὶ κατελθὼν εἰς	& descendens in
πηγὴν, παρασυρεὶς	fontem abstracta
ὑπὸ τοῦ ῥεύματος,	ab aquæ fluxu
ἀπεπνίγετο.	suffocabatur.
περιστερὰ δὲ τοῦτον	columba autem hanc
θεασαμένη, κλῶνα	conspicata ramum
δένδρου περιελοῦσα	arboris amputans
εἰς τὴν πηγὴν ἔρριψεν.	in fontem proiecit.
ἐφ᾽ οὗ καὶ καθίσας	super quem & sedens
ὁ μύρμηξ, διεσώθη.	Formica seruata est.
ἰξευτὴς δέ τις μετὰ	auceps autem qdā post
τοῦ τοὺς καλάμους.	hoc calamos

συνθεὶς ἐπὶ τῷ τὴν	componens ad
περιστερὰν συλλαβεῖν	columbam capere
ᾔει. τοῦτο μύρμηξ	ibat. hoc formica
ἑωρακὼς, τὸν τοῦ	uidens.
ἰξευτοῦ πόδα ἔδακεν.	aucupis pedem momordit.
ὁ δὲ ἀλγήσας τούς τε	hic autem dolens
καλάμους ἔρριψε.	calamosq; proiecit.
καὶ τὴν περιστερὰν	& columbam
αὐτίκα φυγὴν	ſtatim fugere
ποίησεν.	fecit.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat. quod
δεῖ τοῖς εὐεργέταις	oportet benefactoribus
χάριν ἀποδιδόναι.	gratiam reddere.
Περὶ ἀνθρώπου	De Homine
ξυλευομένου καὶ	ligna colligente &
ἑρμοῦ.	Mercurio.
Ξυλευόμενός τις	Ligna colligens quidam
παρὰ ποταμῷ τὸν	apud fluuium
οἰκεῖον ἀπέβαλε	propriam amiſit
πέλεκυν. ἀμηχανῶν	ſecurim. dubitans
τοίνυν παρὰ τὴν	igitur iuxta
ὄχθην καθίσας	ripam ſedens
ὠδύρετο. ἑρμῆς δὲ	lugebat, mercurius autem

μαθὼν τὴν αἰτίαν τοῦ	intelligens causam
θρήνου, καὶ οἰκτείρας τὸν	luctus et miseratus
ἄνθρωπον, καταδὺς	hominem descendens
εἰς τὸν ποταμὸν,	influuium
χρυσοῦν ἀνήνεγκε	auream reportauit
πέλεκυν. καὶ εἰ οὗτος	securim. & si hæc
ἐστὶν ὃν ἀπώλεσεν	est· quam amisit·
ἤρετο. τοῦ δὲ μὴ	interrogauit. illo aũt non
τοῦτον εἶναι τὸν	hanc esse
οἰκεῖον φήσαντος,	propriam dicente
αὖθις καταβὰς,	rursus descendens
ἀργυροῦν ἀνεκόμισε.	argenteam reportauit.
τοῦ δὲ μηδὲ τοῦτον	illo aũt neq; hanc
εἶναι τὸν οἰκεῖον	esse propriam
εἰπόντος, ἐκ τρίτου	dicente· Tertio
καταβὰς τὸν οἰκεῖον	descendens propriam
ἀνήνεγκε. τοῦ δὲ	attulit. Illo autem
τοῦτον ἀληθῶς εἶναι	hanc uere esse
τὸν ἀπολωλότα	perditam
φαμένου, ἑρμῆς	dicente. Mercurius
ἀποδεξάμενος αὐτοῦ	accipiens ipsius
τὴν δικαιοσύνην	iusticiam
ἅπαντας αὐτῷ	omnes ei
ἐδωρήσατο. ὁ δὲ	donauit. hic autem
παραγενόμενος,	accedens

πάντα τοῖς ἑταίροις	omnia ſociis
τὰ συμβάντα	accidentia
διεξεληλύθειν. ὧν εἷς	narrauit. quorũ unus
ταῦτα διαπράξασθαι	ſimilia perficere
ἐβουλεύσατο. καὶ	decreuit. et
παρὰ τὸν ποταμὸν	apud fluuiũ
ἐλθών. καὶ τὸν οἰκεῖον	ueniens. & propriam
πέλεκυν ἐξεπίτηδες	ſecurim ex induſtria
ἀφεὶς εἰς τὸ ῥεῦμα,	dimittens in profluentem
κλαίων ἐκάθητο.	flens ſedebat.
ἐπιφανεὶς οὖν	apparens igitur
ἑρμῆς,	Mercurius
καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν	& cauſam ſciens
τοῦ θρήνου, καταβὰς	luctus deſcendens
ὁμοίως, χρυσῆν	ſimiliter auream
ἀξίνην ἀνήνεγκε. καὶ	ſecurim attulit. &
ἤρετο, εἰ ταύτην	interrogauit. ſi hanc
ἀπέβαλε. τοῦ δὲ σὺν	amiſit. illo autem cũ
ἡδονῇ καὶ ἀληθῶς	uoluptate ita uere
ἦ δ' ἐστι φήσαντος.	hæc autem eſt dicente
μισήσας ὁ θεὸς τὴν	oſus deus
τοσαύτην ἀναίδειαν,	tantam ipudentiam
οὐ μόνον ἐκείνην	non ſolum illam
κατέσχεν, ἀλλ' οὐδὲ	retinuit. ſed neq;
τὴν οἰκείαν ἀπέδωκεν.	propriam redidit.

Ὁ μῦθος δηλοῖ· ὅτι	Fabula declarat· quod
ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ	quantum iuſtis
θεῖον συναίρεται,	numen auxiliatur·
τοσοῦτον τοῖς ἀδίκοις	tantum iniuſtis
ἐναντιοῦται.	aduerſatur.
Περὶ τοῦ παιδὸς	De puero
κλέψαντος τὴν	furante
δέλτον, καὶ τῆς	librum &
μητρός.	matre.
π αῖς ἐκ	Ver ex
διδασκαλείου τὴν	p ſchola
τοῦ συμμαθητοῦ δέλτον	condiſcipuli librum̄
κλέψας ἤνεγκε τῇ	furatus attulit
μητρί. τῆς δὲ μὴ	matri· illa autem non
ἐπιπληξάσης,	increpante
μᾶλλον μὲν οὖν	immo quidem
ἀποδεξαμένης,	ſuſcipiente
προϊὼν τοῖς χρόνοις,	procedens temporibus
ἤρξατο καὶ τὰ μείζω	incepit & maiora
κλέπτειν ἐπὶ	furari·
αὐτοφώρῳ δέ ποτε	manifeſto autem aliquãdo
ληφθεὶς ἀπήγετο	captus ducebatur
τὴν πρὸς θάνατον.	uiam ad mortem
τῆς δὲ μητρὸς	matre autem

ἑπομένης. καὶ	ſequente &
ὀλοφυρομένης,	lugente
ἐκεῖνος τῶν δημίων	ille lictores
ἐδεῖτο βραχέα	rogabat pauca
τινὰ τῇ μητρὶ	quædam matri
διαλεχθῆναι πρὸς	diſſerere ad
τὸ οὖς. τῆς δὲ	aurem. illa autem
ταχέως τὸ οὖς τῷ	cito aurem
στόματι τοῦ παιδὸς	ori filii
προσθείσης, ἐκεῖνος	apponente ille
τὸ οὖς τοῖς ὀδοῦσι	aurem dentibus
δακὼν ἀφείλετο. τῆς	mordens abſtulit.
δὲ μητρὸς καὶ τῶν	at matre &
ἄλλων κατηγορούντων	aliis accuſantibus
ὡς οὐ μόνον κέκλοφεν,	quod non ſolum furatus eſt.
ἀλλ᾽ ἤδη καὶ εἰς τὴν	ſed iam & contra
μητέρα ἠσέβηκεν	matrem impius fuit.
ἐκεῖνος εἶπεν.	ille dixit
αὕτη γάρ μοι τῆς	hæc enim mihi
ἀπωλείας γέγονεν	perditionis facta eſt
αἴτιος. εἰ γὰρ ὅτε	auctor. ſi enim quando
τὴν δέλτον	librum
ἐκεκλόφειν	furatus ſum.
ἐπέπληξέ μοι, οὐκ	increpuiſſet me. non
ἂν μέχρι τούτων	uſq; hæc

χωρήσας, νῦν ἠγόμην	procedens nunc ducerer
τὴν ἐπὶ θάνατον.	ad mortem.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι	Fabula declarat· quod
τῶν μὴ κατ᾽ ἀρχὰς	non ab pricipio
κολαζομένων, ἐπὶ	punitorum ad
μεῖζον αὐξάνει τὰ	maius augentur
κακά.	mala.
Περὶ ποιμένος καὶ	De Pastore &
θαλάσσης.	Mari.
π οιμὴν ἐν	p Astor in
παραθαλασσίῳ	maritimo
τόπῳ ποίμνιον νέμων	loco armentum pascens
ἑωρακὼς	uidens
γαληνιῶσαν τὴν	tranquillum
θάλασσαν	mare
ἐπεθύμησε πλεῦσαι	desyderauit nauigare
πρὸς ἐμπορίαν.	ad mercaturam.
ἀπεμπωλήσας οὖν	uendens igitur
τὰ πρόβατα καὶ	pecudes &
φοινίκων βαλάνους	palmarum glandes
πριάμενος, ἀνήχθη.	emens soluit.
χειμῶνος δὲ σφοδροῦ	tempestate aũt uæhemẽti
γενομένου καὶ τῆς	facta &

νεὼς κινδυνευούσης	nãue periclitãnte
βαπτίζεσθαι πάντα	ſubmergi omne
τὸν φόρτον	honus
ἐκβαλὼν εἰς τὴν	proiiciens in
θάλασσαν μόλις	mare uix
κενῇ τῇ νηὶ	uacua naui
διεσώθη. μετὰ δὲ	ſaluatus eſt. poſt autem
ἡμέρας οὐκ ὀλίγας	dies non paucos
παριόντος τινὸς καὶ	prætereunte quodam &
τῆς θαλάττης ἔτυχε	maris. contigit
γὰρ γαληνιῶσα τὴν	enim tranquillum.
ἠρεμίαν	quietem
θαυμάζοντος	admirante
ὑπολαβὼν οὗτος	exſcipiens hic
εἶπεν. ὦ λῶστε.	dixit. o optime
φοινίκων αὖθις ὡς	palmas rurſus ut
ἔοικεν ἐπιθυμεῖ. καὶ	apparet. deſyderat. &
διὰ τοῦτο φαίνεται	propter hoc apparet
ἡσυχάζουσα.	tranquillum.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι τὰ	Fabula declarat. quod
παθήματα τοῖς	paſſiones
ἀνθρώποις	hominibus
μαθήματα γίνονται.	diſciplinæ fiunt.

Περὶ ἰατροῦ.	De Medico
Ἰατρὸς νοσοῦντα	Medicus ægrotantem
ἐθεράπευε. τοῦ δὲ	curabat.
νοσοῦντος	ægroto autem
ἀποθανόντος, ἐκεῖνος	mortuo ille
πρὸς τοὺς	ad
ἐκκομίζοντας ἔλεγεν.	deferentes dicebat.
οὗτος ὁ ἄνθρωπος,	hic homo
εἰ οἴνου ἀπείχετο, καὶ	ſi a uino abſtinuiſſet &
κλυστῆρσιν ἐχρῆτο,	clyſteribus uſus fuiſſet
οὐκ ἂν ἐτεθνήκει.	non interiiſſet.
τῶν δὲ παρόντων	ſed præſentium
ὑπολαβών τις, ἔφη.	exſcipiens quidam dixit.
βέλτιστε. οὐκ ἔδει σε	optime nõ oportebat te
ταῦτα νῦν λέγειν,	hæc nunc dicere.
ὅτε μηδὲν ὄφελός	quando nulla utilitas
ἐστιν. ἀλλὰ τότε	eſt. ſed tunc
παραινεῖν, ὅτε	monere. quando
τούτοις χρῆσθαι	his uti
ἠδύνατο.	poterat.

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat. quod
δεῖ τοὺς φίλους, ἐν	oportet amicos in
καιρῷ ἀνάγκης τὰς	tempore neceſſitatis
βοηθείας παρέχειν.	auxilia præbere.

καὶ μὴ μετὰ τὴν τῶν	& non post
πραγμάτων.	rerum
ἀπόγνωσιν	desperationem
κατειρωνεύεσθαι.	cauillari.

Περὶ σφηκῶν καὶ	De Vespis &
περδίκων.	Perdicibus.
Σφῆκες καὶ πέρδικες	Vespæ & Perdices
δίψῃ συνεχόμενοι	siti detentæ
πρὸς γεωργὸν ἦλθον.	ad agricolam iuerunt
παρ' αὐτοῦ αἰτοῦντες	ab eo petentes
πιεῖν. ἐπαγγελλόμενοι	bibere. pollicentes
ἀντὶ τοῦ ὕδατος ταύτην	pro aqua hanc
τὴν χάριν ἀποδώσειν.	gratiam reddere.
οἱ μὲν πέρδικες	Perdices quidem
σκάψειν τὰς ἀμπέλους.	fodere uites.
οἱ δὲ σφῆκες κύκλῳ	Vespæ autem in circuitu
περιϊόντες τοῖς	circueuntes
κέντροις ἀποσοβεῖν	aculeis remouere
τοὺς κλέπτας. ὁ δὲ	fures. at
γεωργός, ἀλλ' ἔμοιγε	agricola. sed mihi
εἰσὶ δύο βόες. οἳ μηδὲν	sunt duo boues. qui nihil
ἐπαγγελλόμενοι	pollicentes
πάντα ποιοῦσιν.	omnia faciunt.
ἄμεινον οὖν ἐστιν.	melius igitur est.

ἐκείνοις δοῦναι, ἤπερ	illis dare quam
ὑμῖν.	uobis.
Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας	Fabula ad uiros
ἐξώλεις. ὠφελεῖν μὲν	perniciosos iurare qdem
ἐπαγγελλομένοις.	pollicentes
βλάπτοντας δὲ	nocentes autem
μεγάλα.	ualde.
Περὶ τοῦ κολοιοῦ.	De Graculo.
κ ολοιόν τις συλλαβὼν	g raculum qdã cõphẽdẽs
καὶ δήσας αὐτοῦ	& ligans ipsius
τὸν πόδα λίνῳ, τῷ	pedem lino
ἑαυτοῦ παρέδωκε	eius tradidit
παιδί. ὁ δὲ	filio. hic autem
μὴ ὑπομείνας	non passus
τὴν μετ' ἀνθρώπων	cum hominibus
δίαιταν. ὡς πρὸ	cõuersationẽ. postquã post
ὀλίγον ἀδείας ἔτυχεν,	parum licẽtiam cõsecutus ẽ.
φυγὼν ἧκεν εἰς τὴν	fugiens uenit ad
ἑαυτοῦ καλιάν.	eius nidum.
περιειληθέντος δὲ τοῦ	circũuoluto autem
δεσμοῦ τοῖς κλάδοις,	uinculo ramis
ἀποπτῆναι μὴ	euolare non
δυνάμενος ἐπειδὴ	potens posteaquam
ἀποθνήσκειν ἔμελλε,	mori debebat.

πρὸς ἑαυτὸν ἔφη.	ad ſe ipſam dixit.
Δειλαία ἐγώ. ὅς τὴν	miſera ego. quæ
παρ' ἀνθρώποις οὐκ	ab hominibus non
ὑπομείνας δουλείαν	tolerans ſeruitutem
ἔλαθον ἐμαυτὸν τῆς	latui me ipſam
ζωῆς στερήσας	uita priuans.
Οὕτω τινές. ὅτε	Sic aliq. quando
μετρίων κινδύνων	mediocribus periculis
ἑαυτοὺς βουλόμενοι	ſe ipſos uolentes
ῥύσασθαι, εἰς μείζονας	liberare in maiores
περιπίπτουσι.	incidunt.

Περὶ ἁλιέως. / De Piſcatore.

ἁ Λιεὺς ἔν τινι	P Iſcator in quodam
ποταμῷ ἥλιευε	fluuio piſcabatur.
διατείνας δὲ τὰ	extendens autem
δίκτυα καὶ τὸ ῥεῦμα	rætia profluentem
περιλαβὼν ἑκατέρωθεν	comp̃hendens utrinq;
καλωδίῳ προσδήσας	funiculo alligans
λίθοις τὸ ὕδωρ	lapidibus aquam
ἔτυπτεν. ὅπως οἱ ἰχθύες	uerberabat. ut piſces
φεύγοντες	fugientes
ἀπαραφυλάκτως	incuſtodite
τοῖς βρόχοις	laqueos

ἐμπέσωσι. τῶν δὲ	incidant. at
περὶ τὸν τόπον	circa locum
οἰκούντων τίς	habitantium quidam
θεασάμενος τοῦτο	intuitus hoc
ποιοῦντα, ἐμέμφετο.	facientem accusabat
ὥς τὸν ποταμὸν	tanquam fluuium
θολοῦντα, καὶ διειδὲς	perturbantem. & liqdam
ὕδωρ μὴ συγχωροῦντα	aquam non concedentem
πίνειν. καὶ ὅς,	bibere & hic
ἀπεκρίνατο. ἀλλ' εἰ	respondit. sed si
μὴ οὗτος ὁ ποταμὸς	non hoc flumen
ταράττεται, ἐμὲ	turbatur, me
δεήσει λιμώττοντα	oportebit famescentem
ἀποθανεῖν.	mori.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat, quod
καὶ τῶν πόλεων οἱ	& ciuitatem
δημαγωγοὶ τότε	gubernatores tunc
μάλιστα ἐργάζονται,	maxime operantur
ὅταν τὰς πατρίδας	quando patrias
εἰς στάσεις περιάγωσι.	in seditiones circunducant.
Περὶ χηνῶν καὶ γεράνων.	De Anseribus & Gruibus.
χ ηνες καὶ γέρανοι,	a Aseres & grues

ἐπὶ ταύτῃ χειμῶνος	in eadem hyeme
ἐνέμοντο. τῶν δὲ	pascebantur. at
θηρευτῶν ἐπιφανέντων	uenatoribus apparentibus
οἱ μὲν γέρανοι κοῦφοι	qdem grues leues
ὄντες ταχέως	existentes cito
ἀπέπτησαν. οἱ δὲ	uolauerunt. at
χῆνες διὰ τὸ βάρος	anseres propter honus
τῶν σωμάτων	corporum
μείναντες	manentes
συνελήφθησαν.	capti fuerunt.
Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι καὶ	Fabla declarat. quod &
ἐν ἁλώσει πόλεως οἱ	in captione ciuitatis
μὲν ἀκτήμονες	qdem nihil possidentes
εὐχερῶς φεύγουσιν. οἱ δὲ	facile fugiunt. at
πλούσιοι δουλεύουσιν	diuites seruiunt
ἁλισκόμενοι.	capti.
Περὶ ταὼ καὶ ὀρνίθων	De Pauone & Auibus.
ῶν ὀρνίθων	a Vibus
T κουλομένων	uolentibus
ποιῆσαι βασιλέα.	facere regem Pauo
ταὼς ἑαυτὸν ἠξίου	se ipsum dignum putabat
διὰ τὸ κάλλος	propter pulchritudinem
χειροτονεῖν.	eligere.

αἱρουμένων δὲ τοῦτον	eligentibus autem hunc
πάντων κολοιὸς	omnibus pica
ὑπολαβὼν ἔφη. ἀλλὰ	exſcipiens inquit. ſed
σοῦ βασιλεύοντος,	ſi te imperante
ἀετὸς ἡμᾶς	aquila nos
καταδιώκειν	perſequi
ἐπιχειρεῖ, πῶς ἡμῖν	tẽptat. quomodo nobis
ἐπαρκέσεις.	ſatiſfacies.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat: quod
τοὺς ἄρχοντας, οὐ διὰ	principes non propter
κάλλος μόνον, ἀλλὰ	formam ſolũ ſed
καὶ ῥώμην καὶ	& fortitudinem &
φρόνησιν ἐκλέγεσθαι	prudentiam eligi
δεῖ.	oportet.
Περὶ ὄνου, καὶ	De Aſino &
ἀλώπεκος.	Vulpe.
ὄ νος ἐνδυσάμενος	a Sinus indutus,
λεοντὴν περιῄει τὰ	pellem leonis circuibat
ἄλλα τῶν ζώων	alia animalia
ἐκφοβῶν. καὶ δὴ	terrefaciens. & iam
θεασάμενος ἀλώπεκα	conſpicatus Vulpem
ἐπειρᾶτο καὶ ταύτην	temptabat & hanc
δεδίττεσθαι. ἡ δὲ,	terrere. hæc autem

ἐτύγχανε γὰρ αὐτοῦ	contigerat enim eum
προακηκουῖα	præaudiuiſſe
φθεγγομένου, πρὸς	rudentem ad
αὐτὸν ἔφη. ἀλλ' εὖ	eum dixit. ſed bene
ἴσθι. ὡς καὶ ἐγώ ἄν σε	ſcias. quod & ego te
ἐφοβήθην, εἰ μὴ	metuiſſem niſi
ὀγκωμένου ἤκουσα.	rudentem audiuiſſem.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat quod
οὕτως ἔνιοι τῶν	ſic quidam
ἀπαιδεύτων τοῖς ἔξω	imperitorum extraneis
δοκοῦντες τινὲς εἶναι,	apparentes aliqui eſſe
ὑπὸ τῆς ἰδίας	a propria
γλωσσαλγίας	loquacitate
ἐλέγχονται.	arguuntur.
Περὶ ὄνου, καὶ δορᾶς	De Aſino & pelle
λέοντος.	Leonis.
Ὄνος δορὰν λέοντος	Aſinus pellem leonis
ἐπενδυθεὶς, λέων	indutus leo
ἐνομίζετο πᾶσι. καὶ	putabatur ab omnibus. &
φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων	fuga qdem erat hominum.
φυγὴ δὲ καὶ ποιμνίων.	fuga autem & gregum.
ὡς δ' ἀνέμου	poſtquam autem uento
πνεύσαντος τὴν δορὰν	flante pelle

ἀφῃρέθη, καὶ γυμνὸς	priuatus est. & nudus
γέγονε τῆς ἐκ ταύτης	factus est ex hoc
σκέπης, τότε πάντες	tegmine. tunc omnes
ἔπαιον, ῥοπάλοις τε	uerberabant clauisq;
καὶ ξύλοις.	& fustibus.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat. quod
πένης ὤν, μὴ μιμοῦ	pauper existens nõ imiteris
τὰ πλουσίων. μήπως	quæ sunt diuitum. ne
γελασθῇς, καὶ	irridearis. &
κινδυνεύσῃς πλέον.	pericliteris magis.
Περὶ χήρας, καὶ	De Vidua &
θεραπαινίδων.	Ancillis.
υνὴ χήρα φίλεργος m	ulier uidua operaria
Γ θεραπαινίδας	ancillas
ἔχουσα, ταύτας εἰώθει	habens has cõsueuerat
νυκτὸς ἐγείρειν ἐπὶ	noctu excitare ad
τὰ ἔργα, πρὸς τὰς	opera ad
ἀλεκτρυόνων ᾠδάς	gallorum cantus.
αἳ δὲ, συνεχῶς τῷ	hæ aũt assidue
πόνῳ	labore
ταλαιπωρούμεναι,	fatigatæ
ἔγνωσαν τὸν ἐπὶ	decreuerunt in
τῆς οἰκίας δεῖν	domo oportere

ἀποκτεῖναι	interficere
ἀλεκτρυόνα. ὡς	gallum. tanquam
ἐκείνου νύκτωρ	is qui noctu
ἐξαναστάντος τὴν	excitabat
δέσποιναν. συνέβη	heram. contigit
δ᾽ αὐτοῖς τοῦτο	autem ipſis hoc
διαπραξαμέναις	facientibus
χαλεπωτέροις	grauiora
περιπεσεῖν τοῖς δεινοῖς	incidere mala.
ἡ γὰρ δέσποινα	hera enim
ἀγνοοῦσα τὴν τῶν	ignorans
ἀλεκτρυόνων ὥραν,	gallorum horam
ἐννυχώτερον ταύτας	nocturnius has
ἀνίστη.	ſurgere faciebat.
Οὕτω πολλοῖς	Sic multis
ἀνθρώποις τὰ	hominibus
βουλεύματα, κακῶν	conſultationes malorum
αἴτια γίνεται.	cauſæ fiunt.
Περὶ ἐλάφου, καὶ	De Cerua &
κυνηγῶν.	uenatoribus.
ἔ Λαφος κυνηγοὺς	Erua uenatores
φεύγουσα, ὑπ᾽	c fugiens ſub
ἀμπέλῳ ἐκρύβη.	uinea latuit.

παρελθόντων δὲ ὀλίγον	prætereũtibus autem parũ
ἐκείνων, ἡ ἔλαφος	illis cerua
τελέως ἤδη λαθεῖν	omnino iam latere
δόξασα, τῶν τῆς	uisa
ἀμπέλου φύλλων	uineæ folia
ἐσθίειν ἤρξατο·	comedere incepit.
τούτων δὲ σειομένων,	his autem motis
οἱ κυνηγοὶ	uenatores
ἐπιστραφέντες καὶ	conuersi et
ὅπερ ἦν ἀληθὲς	quod erat uerum.
νομίσαντες, τὸ ζῶον	rati animal
ὑπὸ τοῖς φύλλοις	sub foliis
κρύπτεσθαι, βέλεσιν	abscondere. sagittis
ἀνεῖλον τὴν ἔλαφον.	interfecerunt ceruam.
ἡ δὲ θνήσκουσα,	hæc autem moriens
τοιαῦτ᾽ ἔλεγε· δίκαια	talia dicebat. iusta
πέπονθα. οὐ γὰρ	passa sum. non enim
ἔδει τὴν σώσασάν με	oportebat quæ seruauit me
λυμαίνεσθαι.	lædere.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι	Fabula declarat. quod
οἱ ἀδικοῦντες τοὺς	iniuriantes
εὐεργέτας, ὑπὸ θεοῦ	benefactoribus a deo
κολάζονται.	puniuntur.

Περὶ νεβροῦ καὶ ἐλάφου.

νεβρός ποτε πρὸς τὸν ἔλαφον εἶπε· πάτερ. σὺ καὶ μείζων καὶ ταχύτερος κυνῶν γέγονας. καὶ κέρατα πρὸς τούτοις ὑπερφυῆ φέρεις, εἰς ἄμειναν τί δήποτ' οὖν οὕτω τούτους φοβῇ. κἀκεῖνος λεγῶν εἶπεν. ἀληθῆ μὲν ταῦτα φῇς τέκνον. ἓν δ' οἶδα. ὡς ἐπειδὰν ὑλακῆς ἀκούσω αὐτίκα πρὸς φυγὴν οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκφέρομαι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι τοὺς φύσει δειλοὺς οὐδεμία παραίνεσις ῥώννυσι.

De Innulo & Ceruo.

INnulus olim ad Ceruum dixit. pater. tu et maior & celerior canibus factus es. et cornua ad hec ingentia fers ad uindectam. quid tandem igitur ſic hos times. et ille ridens dixit. uera quidem hæc dicis fili. unum autem ſcio. quod poſtquam latratum audiero. ſtatim ad fugam. neſcio quomodo. efferor.

Fabula declarat. quod natura timidos nulla admonitio corroborat.

Περὶ τῶν μελιττῶν.	De Apibus
καὶ τοῦ φύλακος.	& custode.
ις μελιτουργεῖον	N apiarium
τὶς εἰσελθὼν, τοῦ	qdam ingrediens
κεκτημένου	possessore
ἀπόντος, τὸ κηρίον	absente fauum
ἀφείλετο. ὁ δὲ	abstulit hic autem
ἐπανελθὼν, ἐπειδὴ	reuersus postquam
τοὺς κυψέλους εἶδεν	alueolos uidit
ἐρήμους, εἱστήκει	desertos stabat
τὸ κατ᾽ αὐτὰς	factum pertinens ad eas
διερευνώμενος. αἱ	indagans.
δὲ μέλιτται ἀπὸ τῆς	at apes ab
νομῆς ἐπανήκουσαι	pascuis reuertentes
ὡς κατέλαβον αὐτὸν,	postquam inuenerunt eum
τοῖς κέντροις ἔπαιον,	aculeis percutiebant.
καὶ κάκιστα διετίθουν.	& pessime afficiebant.
ὁ δὲ πρὸς αὐτὰς	hic autem ad ipsas
κάκιστα ζῶα ἔφη.	pessima anímal a inquit.
τὸν μὲν κλέψαντα	quidem furantem
ὑμῶν τὰ κηρία,	uestrum fauos
ἀθῷον ἀφήκατε.	innocuum dimisistis.
ἐμὲ δὲ τὸν	me autem
ἐπιμελούμενον	asseruantem
ὑμῶν παίετε.	uos percutitis.

Ὁ μῦθος δηλοῖ· ὅτι	Fabula declarat· quod
οὕτω τῶν ἀνθρώπων	sic hominum
τινὲς δι' ἄνοιαν	aliq̃ propter ignorantiam
τοὺς ἐχθροὺς	inimicos
φυλαττόμενοι τοὺς	asseruantes
φίλους ὡς	amicis tanquam
ἐπιβούλους λυποῦσι.	insidiatoribus molesti sunt
Περὶ κυνὸς καὶ	De Cane &
κηπουροῦ.	hortulano.
κ ηπουροῦ κύων	h Ortulani canis
εἰς φρέαρ	in puteum
κατέπεσεν. ὁ δὲ	cecidit, at
κηπουρὸς βουλόμενος	hortulanus uolens
αὐτὸν ἐκεῖθεν	ipsum illinc
ἀναγαγεῖν, κατῆλθε	extrahere· descendit
καὶ αὐτὸς εἰς τὸ φρέαρ.	& ipse in puteum.
οἰηθεὶς δὲ ὁ κύων ὡς	putans autem canis quod
κατωτέρω μᾶλλον	inferius magis
αὐτὸν παραγίνεται	ipsum accedit
καταδῦσαι, τὸν	sũmergere
κηπουρὸν στραφεὶς	hortulanum conuersus
ἔδακεν. ὁ δὲ μετ'	momordit. hic autem cum
ὀδύνης ἐπανιὼν	dolore reuersus
δίκαια φησὶ πέπονθα.	iusta inquit passus sum·

τί δή ποτε γὰρ τὸν	qd nam enim
αὐτόχειρα σῶσαι	ſui interfectorem ſeruare
ἐσπούδασα.	ſtudui.
Ὁ μῦθος πρὸς	Fabula ad
ἀδίκοις καὶ	iniuſtos &
ἀχαρίστοις.	ingratos.
Περὶ γαλῆς καὶ ῥίνης.	De Muſtela & lima.
Γ αλῆ εἰς ἐργαστήριον	m uſtela in officinam
ἐλθοῦσα χαλκέως,	ueniens fabri
τὴν ἐκεῖ περικειμένην	illic circũiacentem
περιέλειχε ῥίνην.	lingebat limam.
ξυομένης δὲ τῆς	raſa autem
γλώττης, αἷμα πολὺ	lingua ſanguis multus
ἐφέρετο. ἡ δὲ	ferebatur. hæc autem
ἥδετο.	lætabatur
νομίζουσά τι τοῦ	putans aliqd
σιδήρου ἀφαιρεῖν.	ferri abſtuliſſe.
ἄχρις οὗ παντελῶς	uſquem quo omnino
πᾶσαν τὴν γλῶσσαν	omnem linguam
ἀνήλωσεν.	conſũpſit.
Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς ἐν	Fabula ad homines in
φιλονεικίαις ἑαυτοὺς	cõtentionibus ſibi ipſis
βλάπτοντας.	nocentes.

Περὶ ὄνου καὶ ἵππου	De Asino & Equo.
Ὄ νος ἵππον	a Sinus Equum
ἐμακάριζεν. ὡς	beatificabat tanquam
ἀφθόνως τρεφόμενον	abundanter nutritum
καὶ ἐπιμελῶς. αὐτὸς	& diligenter. ipse
μὴ δὲ ἀχύρων ἅλις	neq; palearum satis
ἔχων. καὶ ταῦτα	habens. & maxime
πλεῖστα ταλαιπωρῶν	plurimum fatigatus.
ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἐπέστη	postquā aūt tempus institit
πολέμου καὶ ὁ	belli. &
στρατιώτης ἔνοπλος	miles armatus
ἀνέβη τὸν ἵππον	ascendit equum
πανταχόσε ἐλαύνων	quocūq; impellens
καὶ δὴ καὶ μέσον τῶν	& iam & imedio
πολεμίων εἰσήλασε	hostium ampetum fecit.
καὶ ὁ ἵππος πληγεὶς	& equus uulneratus
ἔπεσε. ταῦτα πάντα	cecidit. hæc omnia
ἑωρακὼς ὁ ὄνος τὸν	uidens asinus:
ἵππον	equum
μεταβαλλόμενος	immutatus
ἐταλάνιζεν.	miserum putabat.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat: quod
οὐ δεῖ τοὺς ἄρχοντας	non oportet pricipes
καὶ πλουσίους	& diuites
μιμεῖσθαι. ἀλλὰ τὸν	imitari. sed

κατ' ἐκείνων φθόνον.	contra illos inuidiam
καὶ τὸν κίνδυνον.	& periculum
ἀναλογιζομένοις, τὴν	consyderantes
πενίαν ἀγαπᾶν.	paupertatem diligere.
Περὶ ἀετοῦ καὶ βέλους.	De aquila & sagitta.
υ πὲρ ἄνωθεν	a Lte super
πέτρας, ἀετὸς	saxum Aquila
ἐκαθέζετο. λαγωὸν	sedebat leporem
θηρεῦσαι ζητῶν. τοῦτον	uenari quærens. hunc
δέ τις ἔβαλε τοξεύσας.	aũt aliqs percussit sagittans.
καὶ τὸ μὲν βέλος,	& quidem sagitta
ἐντὸς τοῦ ἀετοῦ	intra aquilam
εἰσῆλθεν. ἡ δὲ	intrauit. at
γλυφὶς	extremum sagittæ
σὺν τοῖς πτεροῖς, πρὸ	cum alis ante
τῶν ὀφθαλμῶν, εἱστήκει.	oculos stabat.
ὁ δ' ἰδὼν ἔφη. καὶ	hæc autem uidẽs inquit: &
τοῦτό μοι ἑτέρα	hoc mihi alter
λύπη, τὸ τοῖς ἰδίοις	dolor proprijs
πτεροῖς ἐναποθνήσκειν.	alis mori.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι	Fabula declarat quod
δεινόν ἐστιν, ὅταν τις,	graue est: quando aliqs,
ἐκ τῶν οἰκείων	a domesticis
κινδυνεύσῃ.	periclitabitur.

Περὶ μυρμήκων καὶ τέττιγος.	De Formicis & Cícada.
Χειμῶνος ὥρᾳ τῶν σίτων βραχέντων,	Hyemis tempore frumentis irrigatis
οἱ μύρμηκες ἔψυχον.	Formicæ ſiccabant.
τέττιξ δὲ λιμώττων	Cícada autem fameſcens
ᾔτει αὐτοῖς τροφήν. οἱ	petebat ab eis cíbum.
δὲ μύρμηκες εἶπον	at formicæ dixerunt
αὐτῷ. διατὶ τὸ θέρος	ei. quare æſtate
οὐ συνῆγες τροφήν.	non collígebas cíbum:
ὁ δὲ εἶπεν. οὐκ	hæc autem díxít. non
ἐσχόλαζον. ἀλλ᾽ ᾖδον	uacabam. ſed canebam
μουσικῶς. οἱ δὲ	muſice. eæ autem
γελάσαντες εἶπον.	rídentes díxerunt.
ἀλλ᾽ εἰ θέροις ὥρα	ſed ſi æſtatís tempore
ηὔλεις χειμῶνος	canebas. hyemis
ὀρχοῦ.	ſalta.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat: quod
οὐ δεῖν τινὰ.	non oportet: aliquem
ἀμελεῖν,	negligere
ἐν παντὶ πράγματι.	ín omni re:
ἵνα μὴ λυπηθῇ καὶ	ut non contriſtetur &
κινδυνεύσῃ.	periclitetur.

Περὶ ποιμένος καὶ	De Pastore &
λύκου	Lupo.
οιμὴν νεογνὸν	P Astor nouellum
ϖ λύκου σκύμνον	Lupi catulum
εὑρὼν καὶ	inueniens &
ἀνελόμενος σὺν τοῖς	accipiens cum
κυσὶν ἔτρεφεν. ἐπειδὴ	canibus nutriebat. postquã
δὲ ηὐξήνθη, εἴποτε	autem auctus est. siquando
λύκος πρόβατον	lupus pecudem
ἥρπασε, μετὰ τῶν	rapuit. cum
κυνῶν καὶ αὐτὸς	canibus & ipse
ἐδίωκε· τῶν δὲ κυνῶν	insectabatur. at canibus
μὴ δυναμένων	non ualentibus
ἔσθ' ὅτε καταλαβεῖν	aliquando cõpræhendere
τὸν λύκον, καὶ διὰ ταῦτα	lupum. & propterea
ὑποστρεφόντων	reuertentibus
ἐκεῖνος ἠκολούθει.	ille sequebatur.
μέχρις ἂν τοῦτον	donec utiq; hunc
καταλαβὼν, οἷα δὴ	cõpræhendens tanquam
λύκος, συμμετάσχῃ	lupus participet
τῆς θήρας. εἰ δὲ μὴ	uenationis. postea
ὑπέστρεφεν. εἰ δὲ μὴ	reuertebatur. si autem non
λύκος ἔξωθεν ἁρπάσῃ	lupus extra rapuisset
πρόβατον, αὐτὸς	pecudem. ipse
λάθρα θύων, ἅμα	clam interficiens simul

τοῖς κυσὶν ἐθοινεῖτο	canibus deuorabat.
ἕως ὁ ποιμὴν	donec pastor
στοχασάμενος, καὶ	coniectans &
συνεὶς τὸ δρώμενον,	intelligens factum
εἰς δένδρον αὐτὸν	in arborem ipsum
ἀναρτήσας, ἀπέκτεινε.	suspendes interfecit.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat. quod
φύσεις πονηρὰ, χρηστὸν	natura maligna bonum
ἦθος οὐ τρέφει.	morem non nutrit.
Περὶ παιδὸς, καὶ	De Puero &
κοχλίων.	Limacibus.
Γεωργοῦ παῖς	Agricolæ puer
ὤπτα κοχλίας.	torrebat limaces.
ἀκούσας δὲ αὐτῶν	audiēs autem ipsas
τριζόντων ἔφη. ὦ	stridentes inquit. o
κάκιστα ζῶα. τῶν	pessima animalia
οἰκιῶν ὑμῶν	domibus uestris
ἐμπιπραμένων,	combustis
αὐτοὶ ᾄδετε.	ipsæ canitis.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat. quod
πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν	omne extra tempus
δρώμενον, ἐπονείδιστον	factum repræhensibile.

Περὶ σκώληκος καὶ
ἀλώπεκος.
ὁ τῷ πηλῷ
κρυπτόμενος
σκώληξ εἰς γῆν ἐλθὼν,
ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζώοις,
ἰατρός εἰμι φαρμάκων
ἐπιςήμων, οἷος ἐςὶ
τῶν θεῶν ἰατρὸς
παίων. καὶ πῶς εἶπεν
ἀλώπηξ ἄλλους ἰᾶσαι,
σαυτὸν δὲ χωλὸν
ὄντα
οὐκ ἰᾶσαι.
Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι
ἐὰν μὴ πρόχειρος ἡ
πεῖρα, πᾶς λόγος
ἀργὸς τυγχάνει.

De Verme &
Vulpe.
l uto
latens
uermis in terram ueniens
dicebat oĩbus animalibus
medicus ſum medicinarum
peritus. qualis eſt
deorum medicus
pæon. & quomodo dixit
Vulpes aliquos ſanas
te ipſum autem claudo
exiſtenti
non mederis.
Fabula declarat. quod
ſi non prompta
experientia omnis ſermo
inutilis exiſtit.

Περὶ λύκου καὶ κυνός.
κ ύων πρὸ
ἐπαύλεως τινὸς
ἐκάθευδε. λύκου δ' ἐ-
πιδραμόντος καὶ
βρῶμα μέλλοντος

De Lupo & Cane.
c Anis ante
aulam cuiuſdam
dormiebat. lupo autem
incurrente &
cibum debente

θῆσειν αὐτὸν ἐδεῖτο	ponere ipsum rogabat
μὴ νῦν αὐτὸν καταθῦσαι	non nunc eum interficere.
νῦν μὲν γάρ φησι	nunc quidem enim inquit.
λεπτός εἰμι καὶ ἰσχνός.	subtilis sum & macer.
ἀλλ᾽ εἰ μικρὸν ἀναμείνῃς	sed si parum expectaueris
μέλλουσιν οἱ ἐμοὶ	debent mei
δεσπόται ποιῆσαι	heri facere
γάμους. κἀγὼ	nuptias. & ego
τηνικαῦτα πολλὰ	tunc multa
φαγὼν πιμελέστερος	comedens pinguior
ἔσομαι. καί σοι	ero. & tibi
ἡδύτερον βρῶμα	suauior cibus
γενήσομαι. ὁ μὲν οὖν	fiam. quidem igitur
λύκος πεισθεὶς ἀπῆλθε	lupus persuasus recessit.
μεθ᾽ ἡμέρας δὲ	post dies autem
ἐπανελθὼν εὗρεν ἄνω	reuersus repperit
ἐπὶ τοῦ δώματος τὸν	superius in domo
κύνα καθεύδοντα.	Canem dormientem
καὶ στὰς κάτωθεν πρὸς	& stans inferius
ἑαυτὸν ἐκάλει.	ipsum ad uocabat.
ὑπομιμνήσκων τὰς	recordans
συνθήκας. καὶ ὁ κύων	pacta. & canis
ἀλλ᾽ ὦ λύκε. εἰ	sed o lupe. si
τὸ ἀπὸ τοῦ δὲ πρὸ τῆς	decætero ante
ἐπαύλεως με ἴδῃς	aulam me uideris.

27

καθεύδοντα, μηκέτι	dormientem nõ amplius
γάμους ἀναμείνης.	nuptias expectabis.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι	Fabula declarat, quod
οἱ φρόνιμοι τῶν	ſapientes
ἀνθρώπων, ὅταν	hominũ quando
περί τι κινδυνεύσαντες	circa aliquid periclitantes
διασωθῶσι, διὰ	ſeruati fuerint. per
βίου τοῦτο	uitam hoc
φυλάττονται.	cuſtodiunt.
Περὶ ἀνθρώπου καὶ	De Muliere &
ὄρνιθος.	Gallina.
ὄ ρνιθά τις εἶχεν.	g ailinam quædã habẽs
ὠὰ χρυσᾶ	oua aurea
τίκτουσαν. καὶ νομίσας	parientem. & putans
ἔνδον αὐτῆς ὄγκον	intra ipſã aceruũ
εἶναι χρυσίου	eſſe auri
κτείνας, εὕρηκεν	interficiens inuenit
ὁμοίαν τῶν λοιπῶν	ſimilem reliquarum
ὀρνίθων. ὁ δὲ	gallinarum. hic autẽ
ἀθρόον πλοῦτον	denſas diuitias
νομίσας εὑρεῖν, καὶ	putans inuenire. &
τοῦ μικροῦ ἐστέρηται	paruo priuatus eſt
ἐκείνου.	illo.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι	Fabula declarat quod
δεῖ τοῖς παροῦσιν	oportet præsentibus
ἀρκεῖσθαι καὶ τὴν	contentari &
ἀπληστίαν φεύγειν.	insatiabilitatem fugere.
Περὶ ὄνου, μὴ στέργοντος	De Asino non amãte
κηπουρόν.	hortulanum.
ὄ νος ὑπηρετούμενος	a Sinus subministrans
κηπουρῷ ἐπειδὴ	hortulano postquam
ὀλίγα μὲν ἤσθιε,	pauca qdem comedebat.
πλεῖστα δὲ ἐμόχθει	plurima aũt laborabat.
ηὔξατο ὥστε τοῦ	rogauit ut
κηπουροῦ ἀπαλλαγεὶς	hortulano liberatus
ἑτέρῳ ἀπεμπωληθῆναι	alteri uænderetur
δεσπότῃ. τοῦ δὲ Διὸς	hero. at Ioue
ἐπακούσαντος, καὶ	exaudiente &
κελεύσαντος αὐτὸν	iubente eum
κεραμεῖ πραθῆναι, πά-	tegulario uændi rursus
λιν ἐδυσφόρει, πλέον	ægre ferebat magis
ἢ πρότερον. ἀχθηφορῶν	quã prius honera ferens.
καὶ τόν γε πηλὸν καὶ τὰς	& cœnum &
κεράμους μετακομίζων	tegulas transportans.
πάλιν οὖν ἀμεῖψαι τὸν	rursus igitur mutare
δεσπότην ἱκέτευε. καὶ	herũ rogabat &
βυρσοδέψῃ.	coriario

ἀπεμπωλεῖται. εἰς	uænditur. in
χείρονα τοίνυν τῶν	peiorem igitur
προτέρων δεσποτῶν	prioribus heris
ἐμπεσὼν, καὶ ὁρῶν τὰ	incidens· & uidens
παρ' αὐτοῦ	ab eo
πραττόμενα, μετὰ	facta cum
στεναγμῶν ἔφη· οἴμοι	ſuſpiriis ĩquit· heu mihi
τῷ ταλαιπώρῳ	miſero.
βέλτιον ἦν μοι παρὰ	melius erat mihi apud
τοῖς προτέροις	priores
δεσπόταις μένειν.	heros manere.
οὗτος γὰρ καὶ τὸ	hic enim &
δέρμα μου	pellem meam
κατεργάσεται.	operabitur.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι τότε	Fabula declarãt. quod tunc
μάλιστα τοὺς προτέρους	maxime priores
δεσπότας οἱ οἰκέται	heros famuli
ποθοῦσιν, ὅταν τῶν	deſyderant· quando
δευτέρων λάβωσι	ſecundorum ceperint
πεῖραν.	experientiam.
Περὶ ὄνου καὶ	De Aſino &
ἀλεκτρυόνος, καὶ	Gallo &
λέοντος.	Leone.

ὄ νῳ ποτὲ ἀλεκτρυ-	a Sino olim gallus
ὼν συνεβόσκετο.	simul pascebatur.
λέοντος δὲ ἐπελθόντος	leone aũt supueniente
τῷ ὄνῳ, ὁ ἀλεκτρυὼν	asino gallus
ἐφώνησε. καὶ ὁ μὲν	cantauit. et quidem
λέων, φασὶ γὰρ τοῦτον	leo·dicunt enim hunc
τὴν τοῦ ἀλεκτρυόνος	galli
φωνὴν φοβεῖσθαι, ἔφυγεν.	uocem timere·fugit.
ὁ δὲ ὄνος νομίσας δι'	at asinus putans propter
αὐτὸν πεφευγέναι,	se ipsũ fugisse
ἐπέδραμεν εὐθέως	incurrit statim
τῷ λέοντι. ὡς δὲ πόρρω	leoni·postquã aũt longe
τοῦτον ἐδίωξεν, ἔνθα	hunc persecutus est·quo
μηκέτι ἡ τοῦ	non amplius
ἀλεκτρυόνος ἀφικνεῖτο	galli perueniebat
φωνή, στραφεὶς ὁ λέων,	uox·conuersus leo
τοῦτον κατεθοινίσατο.	hunc deuorauit.
ὁ δὲ θνήσκων, ἐβόα.	hic autẽ moriens clamabat
ἄθλιος ἐγὼ καὶ	miser ego &
ἀνόητος. πολεμιστῶν	stultus. bellatorum
γὰρ μὴ ὢν	enim non existens
γονέων, τίνος	parentum cuius
χάριν, εἰς πόλεμον	gratia ad bellum
ἐξωρμήθην.	cõmotus sum·
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι	Fabula declarat·quod

πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων	multi hominū
ταπεινουμένοις	humiliatis
ἐπίτηδες τοῖς ἐχθροῖς	de industria inimicos
ἐπιτίθενται. καὶ	inuadunt: &
οὕτως ὑπ' ἐκείνων	sic ab illis
ἀπόλλυνται.	destruuntur.
Περὶ φιλαργύρου, καὶ	De auaro &
ἐργάτου.	operario.
Φιλάργυρος ἅπασαν	Auarus omnē
αὐτοῦ τὴν οὐσίαν	ipsius substantiam
ἐξαργυρισάμενος, καὶ	cōflans in argentum &
χρυσοῦν βῶλον	auri bolum
ποιήσας, ἔν τινι	faciens in quodam
τόπῳ κατώρυξε	loco defodit.
συγκατορύξας ἐκεῖ	confodiens illic
καὶ τὴν ψυχὴν ἑαυτοῦ,	& animā sui ipsius
καὶ τὸν νοῦν. καὶ	& mentem. et
καθημέραν ἐρχόμενος	quottidie ueniens
αὐτὸν ἔβλεπε. τῶν δὲ	eum uidebat. at
ἐργατῶν τις αὐτὸν	operariorum qdam ipsum
παρατηρήσας καὶ τὸ	obseruans &
γεγονὸς συννοήσας	factum intelligens
ἀνορύξας τὸν βῶλον	effodiens bolum
ἀνείλετο. μετὰ δὲ	abstulit. post autem

ταῦτα κἀκεῖνος ἐλθὼν,	hæc & ille ueniens
καὶ κενὸν τὸν	& uacuum
τόπον ἰδὼν,	locum uidens
ἤρξατο θρηνεῖν. καὶ	incepit lugere: et
τίλλειν τὰς τρίχας	uellere pilos.
τοῦτον δέ τις	hũc aũt qdam
ὀλοφυρόμενον οὕτως	lugentem ſic
ἰδὼν καὶ τὴν αἰτίαν	uidens et cauſam
πυθόμενος, μὴ οὕτως	interrogans non ſic
εἶπεν ἀθύμει. οὐδὲ γὰρ	dixit triſtare. nõ aũt enim
ἔχων τὸν χρυσὸν, εἶχες.	habens aurũ habebas.
λίθον οὖν ἀντὶ χρυσοῦ	lapidem igit̃ pro auro
λαβὼν θὲς. καὶ	capiens pone. et
νόμιζέ σοι χρυσὸν εἶναι	pſuade tibi aurũ eſſe.
τὴν αὐτὴν γάρ σοι	eũdem enim tibi
πληρώσει χρείαν. ὡς	implebit uſũ. ut
ὁρῶ γὰρ, οὐδ᾽ ὅτε ὁ	uideo enim. non aũt quãdo
χρυσὸς ἦν, ἐν χρήσει	aurũ erat. in uſu
ἦσθα τοῦ κτήματος.	eras poſſeſſionis.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι	Fabula declarat ꝙ
οὐδὲν ἡ κτῆσις, ἐὰν μὴ	nihil poſſeſſio niſi
ἡ χρῆσις προσῇ.	uſus adſit.

Περὶ λέοντος καὶ ὄνου καὶ ἀλώπεκος — De Leone et Aſino et Vulpe.

λ ἔων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ	l Eo & Asinus & Vulpes
κοινωνίαν ποιησάμενοι	societatem facientes
πρὸς ἀλλήλους ἐξῆλθον	ad inuicem exiuerunt
πρὸς ἄγραν. πολλὴν	ad uenationem. multam
οὖν θήραν συλλαβόντες	igitur uenationem capientes:
προσέταξε τῷ ὄνῳ	iussit asino
ὁ λέων διελεῖν αὐτήν.	leo diuidere eam.
τοῦ δὲ τρεῖς μοίρας	illo autem tres partes.
ἐξ ἴσου ποιήσαντος,	æqualiter faciente
ἐκλέξασθαι παρῄνειν	eligere monebat
αὐτοῖς. ὁ δὲ λέων	ipsos. at leo
ἀγανακτήσας,	ægre ferens
ἐθανάτωσε τὸν ὄνον.	interfecit asinum.
εἶτα προσέταξε	postea iussit
τῇ ἀλώπεκι μοιράσαι.	uulpi diuidere.
ἡ δὲ ἅπαντα εἰς μοίαν	hæc autem omnia in unam
συνῆξε μοῖραν.	congregauit partem.
καταλιποῦσα μικρὰν	relinquens paruam
καὶ οὐδαμινὴν μερίδα	& minimam partem:
ἑαυτῇ. ὁ δὲ λέων ἔφη.	sibi. at leo inquit.
ὦ αὕτη. τίς σε οὕτως	o ipsa. quis te sic
διανέμειν ἐδίδαξεν.	diuidere docuit.
ἡ δὲ εἶπεν. ἡ τοῦ ὄνου	hæc autem dixit. asini
συμφορά.	calamitas.

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι εἰς	Fabula declarat· quod in
σωφρονισμὸν τοῖς	caſtigationem
ἀνθρώποις, τὰ τῶν	hominibus quæ ſunt
πέλας δυστυχήματα	propinqua infortunia·
γίνονται.	fiunt.

Περὶ λέοντος, καὶ	De Leone &
ἀλώπεκος.	Vulpe.
Λέων γηράσας καὶ μὴ	Leo ſeneſcens & non
δυνάμενος	ualens
διαρκέσαι αὑτῷ εἰς	ſufficere ſibi ad
τροφὴν, ἔγνω δι'	cibum· cognouit per
ἐπινοίας τί πρᾶξαι.	conſilium aliquid facere.
καὶ δὴ παραγενόμενος	& iam accedens
ἐν σπηλαίῳ τινὶ καὶ	in ſpelunca quadam &
κατακλεισθεὶς.	concluſus
προσεποιεῖτο νοσεῖν	ſimulabat ægrotare.
παραγενόμενα οὖν τὰ	accedentia igitur
ζῶα ἐπισκέψεως	animalia uiſitationis
χάριν, συλλαμβάνων,	gratia comp̄hendens
κατήσθιεν αὐτά.	deuorabat eá.
πολλῶν οὖν ζώων	multis igitur animalibus
ἀναλωθέντων ἀλώπηξ	conſumptis uulpes
τὸ τέχνασμα τοῦτο	artificium hoc
γνοῦσα παρεγένετο	cognoſcens acceſſit

πρὸς αὐτὸν. καὶ στᾶσα	ad eum. & ſtans
ἔξωθεν τοῦ σπηλαίου	extra ſpeluncam
ἐπυνθάνετο πῶς	interrogabat. quomodo
ἔχεις. τοῦ δὲ εἰπόντος	habes. illo autem dicente
κακῶς, δι᾽ ἣν αἰτίαν	male. propter quã cauſam
φησὶν ὁ λέων ὦ	dixit leo. o
συντέκνισσα οὐκ ἔρχῃ	cõmater non uenis
ὧδ᾽ ἔσω; ἡ ἀλώπηξ	huc intro. Vulpes
φησὶν ὅτι ὁρῶ	ait. quoniam uideo
κύριέ μου	domine mi
ἴχνη πολλῶν	ueſtigia multorum
μὲν εἰσιόντων. ὀλίγων	quidem intrantiũ. paucorũ
δὲ ἐξιόντων.	autem exeuntium.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ	Fabula declarat. quod
φρόνιμοι τῶν	ſapientes
ἀνθρώπων ἐκ	hominum ex
τεκμηρίων	ſignis
προορώμενοι τὸ	prouidentes
μέλλον κινδύνους	futurum pericula
ἐκφεύγουσι.	fugiunt.

Περὶ λύκου καὶ γραός.	De Lupo & Vetula
Λύκος λιμώττων	Lupus fameſcens
περιῄει ζητῶν τρο-	circuibat quærẽs cibũ.
φήν. γενόμενος δὲ κατά τι	cum eſſet autẽ in quodam

τόπου ἤκουσε παιδίου	loco audiuit puerum
κλαίοντος, καὶ γραὸς	plorantem. & uetulam
λεγούσης αὐτῷ, παῦσαι	dicentem ei. desine
τοῦ κλαίειν. μήπως τῇ	plorare. ne
ὥρᾳ ταύτῃ, ἐπιδώσω σε	hora hac dederim te
τῷ λύκῳ. οἰόμενος δὲ	lupo. putans autem
ὁ λύκος ὅτι ἀληθεύει ἡ	lupus quod uera dicit
γραῦς, ἵστατο πολλὴν	uetula. ſtabat multam
ἐκδεχόμενος ὥραν.	expectans horam.
ὡς δὲ ἑσπέρα	poſtquam autem ueſpera
παρέλαβεν ἀκούει	ſucceſſit. audit
πάλιν τῆς γραὸς	rurſus uetulam
κολακευούσης τὸ	adulantem
παιδίων καὶ λεγούσης	puero & dicenti
αὐτῷ, ἐὰν ἔλθῃ	ei. ſi uenerit
ἐνταῦθα ὁ λύκος ἵνα	huc lupus ut
φονεύσωμεν αὐτόν,	interficiamus eum
τέκνον. ταῦτα ἀκούσας	fili. hæc audiens
ὁ λύκος ἐπορεύετο	lupus ibat
λέγων. ἐν ταύτῃ τῇ	dicens in hac
ἐπαύλῃ ἄλλα μὲν	aula alia quidem
λέγουσιν ἄλλα δὲ	dicunt. alia autem
πράττουσιν.	faciunt.
Ὁ μῦθος δηλοῖ πρὸς	Fabula declarat. quod

ἀνθρώποις, οἵτινες τὰ	homines qui
ἔργα οὐκ ἔχουσι κατὰ	opera non habent ſecũdum
τοὺς λόγους.	uerba.
Περὶ ἐρίφου καὶ λύκου	De Hedo & Lupo.
ἐ ριφος ἐπί τινος	h Edus inquadam
δώματος ἑστὼς	domo ſtans
ἐπειδὴ λύκον	poſtquam lupum
παριόντα εἶδεν,	prætereuntem uidit·
ἐλοιδόρει καὶ	conuiciabatur et
ἔσκωπτεν αὐτόν. ὁ δὲ	obiurgabatur eum. at
λύκος ἔφη. ὦ οὗτος	lupus inquit o ipſe
οὐ σύ με λοιδορεῖς.	non tu mihi iniuriatis
ἀλλ' ὁ τόπος.	ſed locus.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι	Fabula declarat·quod
πολλάκις καὶ ὁ τόπος	ſæpe numero & locus
καὶ ὁ καιρὸς δίδωσι	& tempus dat
τὸ θράσος κατὰ τῶν	audaciam contra
ἀμεινόνων.	meliores.
Περὶ λέοντος καὶ	De Leone &
ἄρκτου, καὶ	Vrſo &
ἀλώπεκος.	Vulpe.
λ έων καὶ ἄρκτος	l Eo et Vrſus.

βρώματί τι ἀγρόντες ἐν	cibum quendam iueniẽtes i
ὕλῃ περὶ τούτου	silua de hoc
ἐμάχοντο. δεινῶς	pugnabant. grauiter
οὖν ὑπ᾽ ἀλλήλων	igitur inuicem
κατακοπέντων	cæsis
ἐσκοτίσθησαν ἐκ τῆς	obtenebrati fuerunt ex
πολλῆς μάχης, καὶ	multa pugna. &
ἔκειντο ἡμιθανεῖς.	iacebant semimortui.
ἀλώπηξ δὲ περιιδοῦσα	uulpes aũt circũspiciens
καὶ θεασαμένη	& intuita
πεπτωκότας, ἰδοῦσα	cadentes uidens
καὶ τὸ βρῶμα κείμενον	& cibum iacentem
ἐν μέσῳ, ἄρασα τοῦτο,	in medio attollens hunc
δρομαίως ᾤχετο. οἱ δὲ	cursim iuit. ii autem
ἰδόντες αὐτὴν, καὶ μὴ	uidentes eam & non
δυνάμενοι ἀναστῆναι	ualentes surgere
εἶπον. ἄθλιοι ὄντως	dixerunt. miseri uere
ἡμεῖς. ὅτι διὰ ἀλώπεκα	nos. quod propter uulpem
ἐμαχόμεθα.	pugnabamus.

Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat quod
πολλοὶ κοπιῶντες	multi laborantes
καὶ μοχθοῦντες	& defatigati
ἑτέροις κέρδος	aliis lucrum
προσκτῶνται.	acquirunt.

Περὶ πένητος, καὶ θεῶν.

ἀ νὴρ πένης νοσῶν
ηὔξατο τοῖς θεοῖς εἰ
διασωθείη βοῦς
ἑκατὸν εἰς θυσίαν
προσοίσειν. οἱ δὲ θεοὶ
πειρᾶσαι τοῦτον
βουλόμενοι τοῦ
πάθους ἀπήλλαξαν.
ὁ δὲ ἀναστὰς ἐπειδὴ
βοῶν ἠπόρει
στεατίνους ἑκατὸν
βοῦς πλάσας ἐπὶ
τοῦ βωμοῦ θεὶς
ὁλοκαύτωσεν. οἱ δὲ
θεοὶ βουλευσάμενοι
αὐτὸν ἀμύνασθαι
καὶ ὄναρ ἐπιστάντες
κελεύουσι πρὸς τόνδε
τὸν αἰγιαλὸν αὐτὸν
ἀφικέσθαι. ἐκεῖ γὰρ
αὐτίκα χρυσίου
χιλίας δραχμὰς
εὑρίσειν. διυπνισθεὶς

De Paupere et
Diis.

u Ir pauper ægrotans
rogauit deos. si
seruatus fuerit. boues
centũ in sacrificũ
offerre. at dei
temptare hũc
uolentes
a passione liberauerũt.
hic aũt surgens postquã
bobus egebat
e massa centũ
boues fingens in
ara ponẽs
totu combussit, at
dii consulentes
eũ ulcisci.
et in somniis instantes
iubente ad illud
littus eũ
peruenire, illic enim
subito. auri
mille drachmas
inuenire. expergefactus

οὖν καὶ τὸν	igitur &
ὑποδειχθέντα	demõſtratum
τόπον καταλαβὼν,	locum occupans
ἄφνως πειραταῖς	ſtatim piratas
ἐκεῖσε περιτυχὼν, ὑπ'	illic incidens ab
αὐτῶν συνελήφθη.	eis correptus eſt
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς	Fabula declarat. quod
ψευδέσι τῶν ἀνθρώπων	mendacibus hominum
ἐχθραίνεται τὸ θεῖον.	inimicatur numen.
Περὶ ἀνθρώπου, καὶ	De homine &
θεοῦ ξυλίνου.	deo ligneo.
Ἄνθρωπός τις ξύλινον	Homo qdam ligneum
θεὸν ἔχων πένης	deum habens pauper
ὢν, καθικέτευε τοῦ	exiſtens rogabat
ἀγαθοποιῆσαι. ὡς	benefacere. ut
οὖν ταῦτ' ἔπραττε	igitur hæc faciebat.
καὶ μᾶλλον ἐν πενίᾳ	& magis in paupertate
διῆγε, θυμωθεὶς, ἐκ	degebat. iratus ex
τοῦ σκέλους ἄρας	crure eleuans
αὐτὸν, τῷ τοίχῳ	eum parieti
προσέκρουσε. τῆς δὲ	colliſit. at
κεφαλῆς αὐτοῦ	capite eius
παραχρῆμα	ſtatim
κλασθείσης, ἔρρευσε	fracto fluxit

χρυσὸς ἐξ αὐτῆς	Aurũ ex eo
ὃν συναγαγὼν ὁ	quod colligens
ἄνθρωπος ἐβόα.	homo clamabat.
στρεβλὸς τυγχάνεις ὡς	peruersus existis. ut
οἶμαι καὶ ἀγνώμων.	puto & ingratus
τιμῶντα σε γὰρ οὐδὲν	honorantem te enim nihil
ὠφέλησάς με.	iuuisti me.
τυπτήσαντι δὲ πολλοῖς	uerberanti aũt multa
καλοῖς ἠμείψω.	bona retribuisti.
Ὁ μῦθος δηλοῖ. ὅτι	Fabula declarat. quod
οὐδὲν ὠφελήσεις	nihil iuuabis
σαυτὸν πονηρὸν ἄνδρα	te ipsum ĩprobum uirũ
τιμῶν. αὐτὸν δὲ	honorans. eum autem
τύπτων πλέον	uerberans magis
ὠφελήσεις.	iuuabis.

Περὶ ἡμιόνου.	De Mulo.
ἡ μίονός τις ἐκ κριθῆς	m ulus qdã ex ordeo
παχυνθεὶς	pinguefactus
ἀνεσκίρτησε βοῶν καὶ	la sciuit clamans &
λέγων. πατήρ μου ἐστὶν	dicens pater meus est
ἵππος ὁ ταχυδρόμος.	equus cursiuus.
κἀγὼ αὐτῷ ὅλως	& ego ei omnino
ἀφωμοιώθην. καὶ δὴ	similis sum. et iam
ἐν μιᾷ ἀνάγκης	in uno necessitate

ἐπελθούσης,	superueniente
ἠναγκάζετο τρέχειν.	cogebatur currere.
ὡς δὲ τοῦ δρόμου	postquam autem a cursu
πέπαυται, τοῦ πατρὸς	cessauit: patris
ὄνου αὐθὺς	asini statim
ὑπανεμνήσθη.	recordatus est.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι κἂν	Fabula declarat qđ et si
ὁ χρόνος φέρει τινὰ εἰς	tempus fert aliquē ad
δόξαν τῆς ἑαυτοῦ	gloriam: sui
ἀρχῆς μὴ ἐπιλάθηται.	pricipii nō obliuiscatur
ὅτι ἀβέβαιός ἐστιν ὁ	quod instabilis est
βίος οὗτος.	uita hæc.
Περὶ ὄφεως καὶ γεωργοῦ	De serpēte & agricola.
Ὄφις ἐν γεωργοῦ	S Erpens ĩ agricolę.
προθύροις φωλεύων	uestibulis nidificās
ἀνεῖλεν αὐτοῦ τὸ	interfecit eius
νήπιον παιδίον.	infantem puellulum.
πένθος δὲ τοῖς	luctus autem
γονεῦσιν ἐγένετο	parentibus factus est
μέγα. ὁ δὲ πατὴρ ἀπὸ	magnus. at pater ex
τῆς λύπης πέλεκυν λα-	dolore securim capiens
βὼν ἔμελλε τὸν ὄφιν	debebat serpentem
ἐξελθόντα φονεῦσαι,	exeuntem interficere

ὡς δὲ ἔκυψε μικρὸν	postquã aũt inclinauit parũ
σπεύσας ὁ γεωργὸς τοῦ	festinans agricola
πατάξαι αὐτὸν.	percutere eum
ἠστόχησε.	errauit
μόνον κρούσας τὴν τῆς	solum percutiens
τρώγλης ὀπήν. ἀπῆλθε	nidi in foramine. discessit
δὲ ὁ ὄφις. λογιζόμενος	autem serpens. putans
οὖν ὁ γεωργὸς ὡς οὐ	igitur agricola quod non
φυλάσσει μνήμην ὁ	seruat memoriam.
ὄφις, λαβὼν ἄρτον καὶ	serpens capiens panem &
ἅλας ἀφῆκεν ἐν τῇ	salem demisit in
τρώγλῃ. ὁ ὄφις δὲ	nido. serpens autem
λεπτὸν συρίσας εἶπεν.	subtile sibilans dixit.
οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀπάρτι	non est nobis posthac
πίστις ἢ φιλία. ἕως	fides uel amicicia. donec
ἐγὼ τὴν πέτραν ὁρῶ,	ego saxum uideo
σὺ δὲ τὸν τόπον τοῦ σοῦ	tu autem locum tui
τέκνου.	filii.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι	Fabula declarat. quod
οὐδεὶς μίσους ἢ	nullus odii uel
ἀμύνης ἐπιλανθάνεται,	uindictæ obliuiscitur.
ἐφ᾽ ὅσον βλέπει	quandiu uiderit
μνημόσυνον δι᾽ οὗ	memoriam ob quam
ἐλυπήθη.	tristatus fuerit.

Περὶ σαλπιστοῦ καὶ	De Tubicine &
στρατοῦ.	exercitu.
Ἤ ντις σαλπιστὴς	E Rat quidam tubicen
στρατὸν ἐπισυνά-	exercitum cõgregãs.
γων. ὅστις κρατηθεὶς ἐβόα	qui captus clamabat
παροῦσι	præsentibus.
μὴ κτείνετέ με	non interficatis me
εἰκῆ καὶ μάτην ἄνδρες.	temere & frusta uiri.
ἐπείπερ ἐγὼ οὐκ ἔκτει-	quia ego non interfeci
να οὐδένα. πλὴν γὰρ τοῦ	aliquem. præter enim
χαλκοῦ τούτου	aes hoc
οὐκ τῶμαι ἄλλο. οἱ δὲ	non possideo aliud. hi autẽ
πρὸς αὐτὸν, ταῦτα	ad eum hæc
οὕτως ἐβόων. διὰ τοῦτο	sic clamabant. propter hoc
γὰρ μᾶλλον τεθνήξῃ ἄρ-	.n. magis moriaris nuper
τι ὅτι σὺ μὴ δυνάμενος	quod tu non ualens
πολεμεῖν, τοὺς πάντας	pugnare. omnes
κράζεις πρὸς μάχην	clamas ad pugnam
ἐγείρων.	suscitans.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι	Fabula declarat. quod
πλέον πταίουσιν οἱ τοὺς	magis peccant
κακοὺς καὶ βαρεῖς	malos & graues
δυνάστας ἐπεγείροντες	dominos excitantes
εἰς τὸ κακοποιεῖν.	ad male faciendum.

Περὶ ἐλαίας καὶ	De oliua &
καλάμου.	Arundine.
Διὰ καρτερίαν καὶ	PRopter tolerãtiam &
ἰσχὺν καὶ ἡσυχίαν	fortitudinẽ & quietẽ
κάλαμος καὶ ἐλαία	arundo & oliua
ἤριζον. τοῦ δὲ καλάμου	contendebant. at arundine
ὀνειδιζομένου ὑπὸ τῆς	improperata ab
ἐλαίας ὡς ἀδυνάτου	oliua tanquam debili
καὶ ῥαδίως	& facile
ὑποκλινομένου πᾶσι	inclinante omnibus
τοῖς ἀνέμοις, ὁ	uentiſ
κάλαμος σιωπῶν,	arundo tacens
οὐκ ἐφθέγξατο. καὶ	non reſpondit. &
μικρὸν ὑπομείνας,	parum expectans
ἐπειδὴ ἄνεμος	poſtquam uentus
ἔπνευσεν ἰσχυρὸς,	ſpirauit fortis
ὁ μὲν κάλαμος	quidem arundo
ὑποσεισθεὶς καὶ	quaſſata &
ὑποκλιθεὶς τοῖς	inclinata
ἀνέμοις, ῥαδίως	uentis facile
διεσώθη. ἡ δὲ ἐλαία	ſeruata fuit. at oliua
ἐπειδὴ ἀντέτεινε	poſtquam obſtitit
τοῖς ἀνέμοις,	uentis
κατεκλάσθη τῇ βίᾳ.	fracta eſt uiolentia.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῷ	Fabula declarat, quod
καιρῷ καὶ τοῖς	tempore et
κρείττοσιν αὐτῶν μὴ	melioribus ipsorum non
ἀνθιςάμενοι	obstantes
κρείττους εἰσὶ τῶν	meliores sunt
πρὸς μείζονας	ad maiores
φιλονεικούντων.	contendentibus.

Περὶ ἰξευτοῦ.	De Viscatore.
ξευτὴς ἰξὸν	u iscator uiscum
ἀναλαβὼν καὶ	capiens et
καλάμους εἰς ἄγραν	arundines ad uenationem
ἐξῆλθεν. ἰδὼν δὲ	exiuit. uidens autem
κίχλαν ἐφ᾽ ὑψηλοῦ	turdum in sublimi
δένδρου καθεζομένην	arbore sedentem
καὶ τοὺς καλάμους	et calamos
ἐπ᾽ ἀλλήλοις ἐπὶ	adinuicem in
μῆκος συνάψας,	longitudinem colligens
ἄνω πρὸς αὐτὴν	superius ad ipsum
συλλαβεῖν βουλόμενος	cõpræhendere uolens
ἑώρα. καὶ δὴ λαθὼν	uidebat. et iam latens
ἔχιν κοιμωμένην ὑπὸ	serpentem dormientem sub
τοὺς πόδας ἐπάτησε.	pedes calcauit.
τῆς δὲ ὀργισθείσης.	illo autem irato
καὶ δακούσης αὐτόν.	et mordente eum

ἐκεῖνος ἤδη λειποψυχῶν	ille iam agens animam
ἔλεγε δύστηνος ἐγὼ	dicebat. miser ego
ἕτερον γὰρ θηρεῦσαι	alterum enim uenari
βουλόμενος, αὐτὸς	uolens ipse
ὑφ᾽ ἑτέρου ἠγρεύθην	ab altero captus sum
εἰς θάνατον.	ad mortem.
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ	Fabula declarat, quod
τοῖς πέλας	uicinis
ἐπιβουλεύοντες	insidiantes
λανθάνουσι πολλάκις	fallũtur sæpenumero
ὑφ᾽ ἑτέρων τοῦτο	ab aliis hoc
αὐτὸ πάσχοντες.	ipsum patientes.
Περὶ λύκου, καὶ	De Lupo &
γεράνου.	Grue.
Λύκου δὴ λαιμῷ	Lupi iam gutture
ὀστέον ἐπεπήγει	os infixum erat.
ὁ δὲ γεράνῳ μισθὸν	hic autem grui præmium
παρέξειν εἶπεν, εἰ	præbere dixit si
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς	caput eius
ἐπιβαλοῦσα, τὸ ὀστοῦν	imponens os
ἐκ τοῦ λαιμοῦ αὐτοῦ	ex gutture ipsius
ἐκβάλλει. ἡ δὲ τοῦτο	extrahit. hæc autem hoc
ἐκβαλοῦσα	extrahens.

δολιχόδειρος οὖσα τὸν	lōgi colli exiſtens
μισθὸν ἐπεζήτει ὅστις	præmiū q̄rebat. q
γελάσας, καὶ τοὺς	ridens et
ὀδόντας θήξας	dentes acuens
ἀρκεῖ σοι μισθὸς τοῦτο	ſufficit tibi præmiū hoc
καὶ μόνον, ὅτι ἐκ	et ſolū. quod ex
λύκου στόματος καὶ	lupi ore et
ὀδόντων ἐξῆρες	dētibus extraxiſti
κάραν σῶαν, μηδὲν	caput incolume nil
παθοῦσαν.	paſſū.

Ὁ μῦθος δηλοῖ πρὸς	Fabula declarat ad
δολίους ἄνδρας	doloſos uiros
οἵτινες ἀπὸ κινδύνου	q a periculo
διασωθέντες τοῖς	ſeruari
εὐεργέταις τοιαύτας	benefactoribus tales
ἀπονέμουσι χάριτας.	reddūt gratias.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΩΝ

FINIS AESOPI FABULARUM.

Regii Impreſſum per Dionyſium bertochum
Anno ſalutis MCCCCLXXXVII.

FROM THE LIBRARY
OF GEORGE DUNN
OF WOOLLEY HALL
NEAR MAIDENHEAD

-12/2-